

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 310

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums
2005. gada 25. novembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/56/EK (2005. gada 26. oktobris) par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/64/EK (2005. gada 26. oktobris) par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK 10
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/65/EK (2005. gada 26. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu ⁽¹⁾ 28

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/56/EK

(2005. gada 26. oktobris)

par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 44. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Dažādās dalībvalstīs esošām kapitālsabiedrībām ir nepieciešams sadarboties un apvienoties. Tomēr, saistībā ar kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu, tās Kopienā saskaras ar daudzām juridiska un administratīva rakstura grūtībām. Tādēļ nolūkā nodrošināt vienotā tirgus izveidi un darbību būtu jāpieņem Kopienas noteikumi, kas atvieglotu tādu dažādu veidu kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu, kuriem piemērojami dažādu dalībvalstu tiesību akti.

(2) Šī direktīva atvieglo kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu, kā noteikts šajā direktīvā. Dalībvalstu tiesību aktiem būtu jāatļauj vienas dalībvalsts kapitālsabiedrības pārrobežu apvienošanās ar citas dalībvalsts kapitālsabiedrību, ja attiecīgās dalībvalsts tiesību akti pieļauj šāda veida sabiedrību apvienošanu.

(3) Lai atvieglotu pārrobežu apvienošanu, būtu jāparedz, ka, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi, katrai sabiedrībai, kas piedalās pārrobežu apvienošanās procesā, un katrai iesaistītajai trešajai personai piemēro valsts tiesību aktos iekļautos noteikumus un formalitātes, kas būtu piemērojamas valsts mēroga apvienošanās gadījumā. Valsts tiesību aktos iekļautiem noteikumiem un formalitātēm, uz kurām atsaucas šī direktīva, nebūtu nekādi jāierobežo brīvība veikt uzņēmējdarbību vai kapitāla brīva aprīte, ja vien šādus ierobežojumus nevar attaisnot atbilstīgi Eiropas Kopienas Tiesas praksei, jo īpaši ar vispārējo interešu prasībām, un tie nav nepieciešami šādu sevišķi svarīgu prasību īstenošanai un nav samērīgi ar to.

(4) Kopīgajam pārrobežu apvienošanās plāna projektam vajadzētu būt vienādam attiecībā uz visām iesaistītajām dažādu dalībvalstu sabiedrībām. Tādējādi būtu jānosaka šāda kopīgā apvienošanās plāna projekta minimālais saturs, tomēr sabiedrībām dodot iespēju vienoties par citiem noteikumiem.

(5) Lai aizsargātu dalībnieku un trešo personu intereses, gan kopīgais pārrobežu apvienošanās plāna projekts, gan pārrobežu apvienošanās pabeigšana attiecībā uz katru sabiedrību, kas apvienojas, būtu jādarā zināma atklātībai, izdarot ierakstu attiecīgajā publiskajā reģistrā.

(6) Visu dalībvalstu tiesību aktos būtu jāparedz, ka valsts līmenī viens vai vairāki eksperti katras sabiedrības, kas apvienojas, vārdā sagatavo ziņojumu par kopīgo pārrobežu apvienošanās plāna projektu. Lai ierobežotu izmaksas, kas saistītas ar ekspertu darbu attiecībā uz pārrobežu apvienošanu, būtu jāparedz iespēja sagatavot vienoto ziņojumu visiem to sabiedrību dalībniekiem, kas piedalās pārrobežu apvienošanās procesā. Katras šādas sabiedrības pilnsapulcei būtu jāapstiprina kopīgais pārrobežu apvienošanās plāna projekts.

⁽¹⁾ OV C 117, 30.4.2004., 43. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 10. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 19. septembra Lēmums.

- (7) Lai atvieglotu pārrobežu apvienošanas, būtu jāparedz, ka lēmumu pieņemšanas procesa izpilde un likumība katrā sabiedrībā, kas apvienojas, būtu jāuzrauga valsts iestādei, kuras jurisdikcijā ir katra attiecīgā sabiedrība, savukārt pārrobežu apvienošanās izpilde un likumība būtu jāuzrauga valsts iestādei, kuras jurisdikcijā ir sabiedrība, kas veidojas pārrobežu apvienošanās rezultātā. Šī valsts iestāde var būt tiesa, notārs vai jebkura cita attiecīgās dalībvalsts nozīmēta iestāde. Būtu jānosaka, atbilstīgi kuras valsts tiesību aktiem tiek noteikts datums, kad pārrobežu apvienošanās stājas spēkā; tie ir tiesību akti, kas piemērojami sabiedrībai, kura veidojas pārrobežu apvienošanās rezultātā.
- (8) Lai aizsargātu dalībnieku un trešo personu intereses, būtu jānorāda pārrobežu apvienošanās tiesiskās sekas, atšķirīgi situācijās, kad sabiedrība, kas veidojas apvienošanās rezultātā, ir iegūstošā sabiedrība vai jauna sabiedrība. Juridiskas noteiktības labad būtu jānosaka, ka pārrobežu apvienošanas pēc tam, kad tā ir stājusies spēkā, vairs nevar pasludināt par spēkā neesošu.
- (9) Šī direktīva neskar to tiesību aktu piemērošanu gan Kopienas līmenī, ar Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, gan dalībvalstu līmenī, kas attiecas uz uzņēmumu koncentrācijas kontroli.
- (10) Šī direktīva neietekmē Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz kredīta starpniekiem un citiem finanšu uzņēmumiem, un valsts noteikumus, kas pieņemti vai ieviesti atbilstīgi šādiem Kopienas tiesību aktiem.
- (11) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesību aktus, saskaņā ar kuriem jāsniedz ziņas par tās sabiedrības ierosināto galvenās vadības atrašanās vietu vai galveno uzņēmējdarbības vietu, kas veidojas pārrobežu apvienošanās rezultātā.
- (12) Darbinieku tiesībām, kas nav līdzdalības tiesības, būtu jāturpina piemērot valsts noteikumus, kuri ir minēti Padomes Direktīvā 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par kolektīvo atlaišanu ⁽²⁾, Padomes Direktīvā 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējdarbību vai uzņēmumu vai uzņēmējdarbību daļu īpašnieka maiņas gadījumā ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušanās Eiropas Kopienā ⁽⁴⁾, kā arī Padomes Direktīvā 94/45/EK (1994. gada 22. septembris) par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušanās Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽⁵⁾.
- (13) Ja vienā no sabiedrībām, kas piedalās pārrobežu apvienošanās procesā šajā direktīvā aprakstītos apstākļos, darbiniekiem ir līdzdalības tiesības un ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotajai sabiedrībai ir juridiskā adrese, nav paredzēta tāda paša apjoma līdzdalības tiesības, kādas ir attiecīgajās sabiedrībās, kas apvienojas, tostarp sabiedrības padomes komitejās, kurām ir lēmumu pieņemšanas tiesības, vai ja šie tiesību akti neparedz tādu pašu iespēju izmantot savas tiesības darbiniekiem, kuri strādā pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotajās sabiedrībās, tad būtu jāreglamentē pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidoto sabiedrību darbinieku līdzdalības tiesības un to iesaistīšana šādu tiesību noteikšanā. Šajā nolūkā par pamatu būtu jāņem principi un procedūras, kas ir noteiktas Padomes Regulā (EK) Nr. 2157/2001 (2001. gada 8. oktobris) par Eiropas uzņēmējdarbības (SE) statūtiem ⁽⁶⁾ un Padomes Direktīvā 2001/86/EK (2001. gada 8. oktobra), ar ko papildina Eiropas uzņēmējdarbības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā ⁽⁷⁾, tomēr veicot nepieciešamās izmaiņas, jo apvienošanās rezultātā izveidotajai sabiedrībai būs piemērojami tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tai būs juridiskā adrese. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 2001/86/EK 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu var nekavējoties nodrošināt sarunu uzsākšanu saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantu, lai tādējādi netiktu nevajadzīgi kavēta apvienošanās norise.
- (14) Lai noteiktu darbinieku līdzdalības līmeni sabiedrībās, kas apvienojas, būtu jāņem vērā arī proporcionālais darbinieku pārstāvju skaits starp dalībniekiem vadības grupā,

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 225, 12.8.1998., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/74/EK (OV L 10, 16.1.1998., 22. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp.

kas ietver sabiedrību peļņu nesošās struktūrvienības, uz kurām attiecas darbinieku līdzdalību.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- (15) Tā kā dalībvalstis nespēj pietiekami labi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti paredzēt regulējumu ar starptautiskajā līmenī piemērojamiem kopīgiem noteikumiem, un tādējādi šīs rīcības mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz tikai to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstis būtu jāiedrošina gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un pārņemšanas pasākumiem, un padarīt tās zināmas atklātībai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Piemērošanas joma

Šo direktīvu piemēro attiecībā uz tādu kapitālsabiedrību apvienošanās, kuras dibinātas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenās vadības atrašanās vieta vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Kopienā, ja vismaz uz divām no minētajām sabiedrībām attiecas dažādu dalībvalstu tiesību akti (turpmāk – “pārrobežu apvienošanās”).

- 1) “kapitālsabiedrība”, turpmāk tekstā – “sabiedrība”, ir:

- a) sabiedrība, kas minēta Direktīvas 68/151/EEK ⁽²⁾ 1. pantā, vai
- b) sabiedrība, kurai ir daļu kapitāls un juridiskas personas statuss, kurai ir atsevišķi aktīvi, kas vienīgie atbild par tās saistību izpildi, un kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz sabiedrību, ir pakļauta nosacījumiem par tādām garantijām, kas noteiktas Direktīvā 68/151/EEK, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses;

- 2) “apvienošanās” ir darbība, ar kuru:

- a) viena vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta bez likvidācijas, nodod visus savus aktīvus un saistības citai pastāvošai sabiedrībai, kas ir “iegūstošā sabiedrība”, apmaiņā pret minētas citas sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai daļu nodošanu pašas dalībniekiem un, attiecīgajos gadījumos, pret piemaksu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no minēto vērtspapīru vai daļu grāmatvedības vērtības; vai
- b) divas vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta bez likvidācijas, nodod visus savus aktīvus un saistības pašu dibinātai sabiedrībai, kas ir “jaunā sabiedrība”, apmaiņā pret minētās jaunās sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai daļu nodošanu pašas dalībniekiem un, attiecīgajos gadījumos, pret piemaksu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no minēto vērtspapīru vai daļu grāmatvedības vērtības; vai
- c) sabiedrība brīdī, kad tās darbība tiek izbeigta bez likvidācijas, nodod visus savus aktīvus un saistības sabiedrībai, kurai pieder visi sabiedrības kapitāla vērtspapīri vai daļas;

⁽²⁾ Pirmā Padomes Direktīva 68/151/EEK (1968. gada 9. marts) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 65, 14.3.1968., 8. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

3. pants

Turpmāki noteikumi attiecībā uz piemērošanas jomu

1. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta šo direktīvu piemēro pārrobežu apvienošanās gadījumos arī tad, ja 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētā piemaksa skaidrā naudā atbilstīgi vismaz vienas iesaistītās dalībvalsts tiesību aktiem drīkst pārsniegt 10 % no apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai daļu nomināl-vērtības vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no to grāmatvedības vērtības.

2. Dalībvalstis var lemt nepiemērot šo direktīvu attiecībā uz tādu pārrobežu apvienošanu, kurā piedalās kooperatīvā sabiedrība, pat gadījumos, ja minēta kooperatīvā sabiedrība atbilst jēdziena "kapitālsabiedrība" definīcijai, kā noteikts 2. panta 1. punktā.

3. Šī direktīva neattiecas uz tādu pārrobežu apvienošanu, kurā piedalās sabiedrība, kuras mērķis ir veikt iedzīvotāju kapitāla kolektīvus ieguldījumus saskaņā ar riska sadalīšanas principu un kuras daļas pēc kapitāla daļu īpašnieku pieprasījuma tiek pirkta atpakaļ vai izpirkta tieši vai netieši no šīs sabiedrības aktīviem. Šādai pirkšanai atpakaļ vai izpirkumam ir pielīdzināmas darbības, ar kurām sabiedrība vēlas nodrošināt, lai tās daļu tirgus vērtība būtiski neatšķirtos no tās aktīvu tīrās vērtības.

4. pants

Nosacījumi attiecībā uz pārrobežu apvienošanu

1. Ja šī direktīva neparedz neko citu:

- a) pārrobežu apvienošanās var notikt tikai starp tādu veidu sabiedrībām, kas drīkst apvienoties saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;
- b) pārrobežu apvienošanās procesā iesaistītā sabiedrība ievēro tajos valsts tiesību aktos ietvertos noteikumus un formalitātes, kas uz to attiecas. Dalībvalsts tiesību akti, kas ļauj šīs dalībvalsts iestādēm iebilst pret konkrētu iekšzemes apvienošanu, pamatojoties uz sabiedrības interesēm, ir piemērojami arī attiecībā uz pārrobežu apvienošanu, ja vismaz viena apvienošanas procesā iesaistītā sabiedrība ir pakļauta šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Šo noteikumu nepiemēro tiktāl, ciktāl piemēro Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. pantu.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem noteikumiem un formalitātēm it īpaši pieskaitāmi noteikumi, kas attiecas uz lēmumu pieņemšanas procesu saistībā ar apvienošanu un, ņemot vērā apvienošanās pārrobežu mērogu, uz apvienojošos sabiedrību kreditoru, obligāciju turētāju un kapitāla vērtspapīru vai daļu turētāju tiesību aizsardzību, kā arī darbinieku aizsardzību attiecībā uz tiesībām, uz kuriem neattiecas 16. pants. Dalībvalsts attiecībā uz pārrobežu

apvienošanās procesā iesaistītām sabiedrībām, kas ir pakļautas šīs dalībvalsts tiesību aktiem, var pieņemt noteikumus par to dalībnieku mazākuma atbilstīgu aizsardzību, kuri ir bijuši pret pārrobežu apvienošanu.

5. pants

Kopīgais pārrobežu apvienošanās plāna projekts

Katras sabiedrības, kas apvienojas, vadība vai pārvaldes struktūrvienība sagatavo kopīgu pārrobežu apvienošanās plāna projektu. Kopīgajā pārrobežu apvienošanās plāna projektā iekļauj vismaz šādas ziņas:

- a) apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību veids, nosaukums un juridiskā adrese, kā arī priekšlikums par pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības veidu, nosaukumu un juridisko adresi;
- b) sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai daļu apmaiņas koeficients un skaidrā naudā izmaksāto piemaksu apjoms;
- c) pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai daļu piešķiršanas noteikumi;
- d) pārrobežu apvienošanās iespējamā ietekme uz nodarbinātību;
- e) datums, no kura vērtspapīri vai daļas, kas pārstāv sabiedrības kapitālu, dos to turētājiem tiesības pretendēt uz peļņas daļu, un jebkādi īpaši noteikumi, kas attiecas uz šīm tiesībām;
- f) datums, sākot ar kuru darbības, ko veic apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības, no grāmatvedības viedokļa uzskata par darbībām, ko veic pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotā sabiedrība;
- g) tiesības, ko personām ar īpašām tiesībām vai tādu vērtspapīru turētājiem, kuri nav daļas, kas pārstāv sabiedrības kapitālu, piešķir pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotā sabiedrība, vai ierosinātie pasākumi, kas attiecas uz šādām personām;
- h) visas īpašās priekšrocības, kuras piešķir ekspertiem, kas pārbauda pārrobežu apvienošanās plāna projektu, vai apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību pārvaldes, vadības, uzraudzības vai kontroles struktūrvienību dalībniekiem;
- i) pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības statūti;
- j) vajadzības gadījumā informācija par procedūru, kādā pārrobežu apvienošanas rezultātā izveidotajā sabiedrībā saskaņā ar 16. pantu nosaka kārtību darbinieku iesaistīšanai to līdzdalības tiesību noteikšanā;

- k) ziņas par to aktīvu un saistību novērtēšanu, kas tiks nodotas sabiedrībai, kura tiks izveidota pārrobežu apvienošanās rezultātā;
- l) pārrobežu apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību to gada pārskatu iesniegšanas datums, kurus izmantoja pārrobežu apvienošanās nosacījumu noteikšanai.

6. pants

Publicēšana

1. Attiecībā uz katru apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību ne vēlāk kā mēnesi pirms pilnsapulces, kura lems par apvienošanos, publicē kopīgo pārrobežu apvienošanās plāna projektu atbilstīgi katras dalībvalsts tiesību aktos noteiktajai kārtībai saskaņā ar Direktīvas 68/151/EEK 3. pantu.

2. Ievērojot tās dalībvalsts uzliktas papildu prasības, kuras tiesību aktiem ir pakļauta attiecīgā sabiedrība, attiecīgās dalībvalsts oficiālajā laikrakstā par katru apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību publicē šādas ziņas:

- a) katras sabiedrības, kas apvienojas, veids, nosaukums un juridiskā adrese;
- b) reģistrs, kurā attiecība uz katru apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību ir iesniegti dokumenti, kas minēti Direktīvas 68/151/EEK 3. panta 2. punktā, kā arī reģistrā izdarītā ieraksta numurs;
- c) attiecībā uz katru apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību – norāde par to, kādi pasākumi veikti, lai attiecīgās sabiedrības kreditori un mazākuma dalībnieki varētu izmantot savas tiesības, kā arī adrese, kur bez maksas iespējams iegūt pilnīgu informāciju par šiem pasākumiem.

7. pants

Vadības vai pārvaldes struktūrvienības ziņojums

Katras sabiedrības, kas apvienojas, vadība vai pārvaldes struktūrvienība sagatavo tās dalībniekiem paredzētu ziņojumu, kurā izskaidro un pamato pārrobežu apvienošanās tiesiskos un ekonomiskos aspektus, kā arī izskaidro pārrobežu apvienošanās ietekmi uz dalībniekiem, kreditoriem un darbiniekiem.

Šādu ziņojumu dara pieejamu sabiedrības dalībniekiem un darbinieku pārstāvjiem vai, ja nav tādu pārstāvju, pašiem

darbiniekiem vēlākais vienu mēnesi pirms 9. pantā minētās pilnsapulces.

Ja kādas sabiedrības, kura apvienojas, vadība vai pārvaldes struktūrvienība saņem savlaicīgi no darbinieku pārstāvjiem atzinumu, kā noteikts valsts tiesību aktos, šo atzinumu pievieno ziņojumam.

8. pants

Neatkarīgu ekspertu ziņojums

1. Par katras apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību tiek sagatavots tās dalībniekiem paredzēts neatkarīgu ekspertu ziņojums, kuru dara pieejamu ne vēlāk kā mēnesi pirms 9. pantā minētās pilnsapulces. Atbilstīgi katras dalībvalsts tiesību aktiem par ekspertiem var būt fiziskas vai juridiskas personas.

2. Kā alternatīva tādu ekspertu pieaicināšanai, kas darbojas katras apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības vārdā, viens vai vairāki neatkarīgie eksperti, ko pēc šo sabiedrību kopēja pieprasījuma šim nolūkam ieceļ vai apstiprina tās dalībvalsts tiesa vai administratīvā iestāde, kas attiecas uz vienu no apvienošanās procesā iesaistītajām sabiedrībām vai uz pārrobežu apvienošanās rezultātā veidājamo sabiedrību, var pārbaudīt kopīgo pārrobežu apvienošanās plāna projektu un sagatavot visiem dalībniekiem paredzētu vienotu rakstisku ziņojumu.

3. Ekspertu ziņojums ietver vismaz tās ziņas, kas noteiktas 10. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 78/855/EEK (1978. gada 9. oktobris), kas attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanos ⁽¹⁾ Ekspertiem ir tiesības no katras apvienošanās iesaistītās sabiedrības pieprasīt visas ziņas, kas viņiem šķiet nepieciešamas, lai izpildītu savu uzdevumu.

4. Nav nepieciešama neatkarīgo ekspertu veikta kopīga pārrobežu apvienošanās plāna projekta pārbaude un ekspertu ziņojuma sagatavošana, ja visu apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību visi dalībnieki par to vienojas.

9. pants

Apstiprināšana pilnsapulcē

1. Pēc iepazīšanās ar 7. un 8. pantā minētajiem ziņojumiem katras sabiedrības, kas apvienojas, pilnsapulce lemj par kopīgo pārrobežu apvienošanās plāna projekta apstiprināšanu.

⁽¹⁾ OV L 295, 20.10.1978., 36. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

2. Katras apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības pilnsapulce var paturēt tiesības uz pārrobežu apvienošanās īstenošanu attiecināt nosacījumu, ka tā viennozīmīgi apstiprina pasākumus, kas pieņemti attiecībā uz darbinieku līdzdalību sabiedrībā, kas veidojas pārrobežu apvienošanās rezultātā.

3. Dalībvalsts tiesību aktiem nav jāparedz iegūstotās sabiedrības pilnsapulces piekrišana attiecībā uz apvienošanu, ja ir izpildīti Direktīvas 78/855/EEK 8. pantā noteiktie nosacījumi.

10. pants

Pirmsapvienošanās apliecība

1. Katra dalībvalsts izraugās tiesu, notāru vai citu iestādi, kuras kompetencē ir pārbaudīt pārrobežu apvienošanās likumību attiecībā uz to procedūras daļu, kas attiecas uz katru apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību, uz kuru attiecas attiecīgās valsts tiesību akti.

2. Katrā attiecīgā dalībvalstī 1. punktā minētā iestāde katrai sabiedrībai, kas apvienojas un uz kuru attiecas šīs valsts tiesību akti, pēc iespējas īsā laikā izsniedz apliecību, kas galīgi apliecina, ka tā pirms apvienošanās ir pienācīgi izpildījusi juridiskās darbības un formalitātes.

3. Ja dalībvalsts tiesību akti, kuri attiecas uz apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību, paredz procedūru, lai pārbaudītu un grozītu kapitāla vērtspapīru vai daļu apmaiņas koeficientu, vai procedūru, lai noteiktu kompensācijas sabiedrības mazākuma dalībniekiem, neaizliedzot pārrobežu apvienošanās reģistrēšanu, šādu procedūru piemēro tikai tad, ja pārējas apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības dalībvalstīs, kuru tiesību akti neparedz šādu procedūru, apstiprinot pārrobežu apvienošanās plāna projektu saskaņā ar 9. panta 1. punktu, viennozīmīgi piekrist iespējai, ka pirmās sabiedrības dalībnieki var ierosināt šādu procedūru tiesā, kuras jurisdikcijā ir šī sabiedrība. Šajā gadījumā 1. punktā minētā iestāde var izsniegt 2. punktā minēto apliecību arī tad, ja ir ierosināta šāda procedūra. Tomēr apliecībā jānorāda, ka šāda procedūra ir ierosināta. Procedūrā pieņemtais lēmums ir saistošs pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamai sabiedrībai un visiem tās dalībniekiem.

11. pants

Pārrobežu apvienošanās likumības rūpīga pārbaude

1. Katra dalībvalsts izraugās tiesu, notāru vai citu iestādi, kas rūpīgi pārbauda pārrobežu apvienošanās likumību attiecībā uz procedūras daļu, kura attiecas uz pārrobežu apvienošanās

pabeigšanu un, atbilstīgos gadījumos, uz jaunas sabiedrības dibināšanu, kas veidojas no pārrobežu apvienošanās, ja uz pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidoto sabiedrību attiecas šīs valsts tiesību akti. Šī iestāde jo īpaši pārbauda, vai sabiedrības, kas apvienojas, ir apstiprinājušas vienādu kopīgo pārrobežu apvienošanās plāna projektu un vai pasākumi attiecībā uz darbinieku līdzdalību ir noteikti saskaņā ar 16. pantu.

2. Šajā nolūkā katra apvienošanās procesā iesaistītā sabiedrība 1. punktā minētajai iestādei iesniedz 10. panta 2. punktā minēto apliecību sešu mēnešu laikā pēc tās izsniegšanas, kā arī kopīgu pārrobežu apvienošanās plāna projektu, kas ir apstiprināts 9. pantā minētajā pilnsapulcē.

12. pants

Pārrobežu apvienošanās stāšanās spēkā

Datumu, ar kuru pārrobežu apvienošanās stājas spēkā, nosaka atbilstīgi tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras jurisdikcijā ir pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotā sabiedrība. Minētajam datumam jābūt pēc saskaņā ar 11. pantu veicamās pārbaudes pabeigšanas.

13. pants

Reģistrēšana

Katras dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir bijušas apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības, tiesību akti, attiecībā uz attiecīgās valsts teritoriju nosaka kārtību, kādā saskaņā ar Direktīvas 68/151/EEK 3. pantu apvienošanās pabeigšanu dara zināmu atklātībai publiskajā reģistrā, kurā pārrobežu apvienošanās procesā iesaistītajām sabiedrībām ir jāiesniedz dokumenti.

Reģistrs, kurā tiek reģistrēta pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotā sabiedrība, nekavējoties paziņo tam reģistram, kurā katrai iesaistītajai sabiedrībai bija jāiesniedz dokumenti par to, ka pārrobežu apvienošanās ir stājusies spēkā. Iepriekšējo ierakstu šai gadījumā var dzēst tikai tad, kad saņemta šī informācija, un ne agrāk.

14. pants

Pārrobežu apvienošanās sekas

1. Pārrobežu apvienošanās, kas īstenoja atbilstīgi 2. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktam, no 12. pantā minētā datuma rada šādas sekas:

a) visi pārņemamās sabiedrības aktīvi un saistības pāriet iegūstotajai sabiedrībai;

b) pievienojamās sabiedrības dalībnieki kļūst par iegūstošās sabiedrības dalībniekiem;

— nepiemēro 9. panta 1. punktu attiecībā uz iegādājamo sabiedrību vai sabiedrībām.

c) pievienojamās sabiedrība pārstāj eksistēt.

2. Pārrobežu apvienošanās, kas īstenota atbilstīgi 2. panta 2. punkta b) apakšpunktam, no 12. pantā minētā datuma rada šādas sekas:

a) visi sabiedrību, kas apvienojas, aktīvi un saistības pāriet jaunajai sabiedrībai;

b) sabiedrību, kas apvienojas, dalībnieki kļūst par jaunās sabiedrības dalībniekiem;

c) sabiedrības, kas apvienojas, pārstāj eksistēt.

3. Ja attiecībā uz sabiedrību pārrobežu apvienošanās, uz ko attiecas šī direktīva, kādas dalībvalsts tiesību akti nosaka īpašas formalitātes, kas jāpabeidz, pirms apvienojošos sabiedrību dažu aktīvu, tiesību un pienākumu nodošana stājas spēkā attiecībā pret trešajām personām, tad šīs formalitātes jāpilda pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamai sabiedrībai.

4. Apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līgumiem vai darba attiecībām un kas pastāv pārrobežu apvienošanās spēkā stāšanās dienā, pārrobežu apvienošanās spēkā stāšanās rezultātā pāriet pārrobežu apvienošanās procesā veidojamai sabiedrībai dienā, kad stājas spēkā pārrobežu apvienošanās.

5. Iegūstošās sabiedrības kapitāla daļas netiek mainītas pret pievienojamās sabiedrības kapitāla daļām, ja to turētāji ir:

a) vai nu pati iegūstošā sabiedrība, vai arī kāda persona, kas rīkojas savā vārdā, bet iegūstošās sabiedrības uzdevumā;

b) pati pievienojamā sabiedrība vai kāda persona, kas rīkojas savā vārdā, bet pievienojamās sabiedrības uzdevumā.

15. pants

Vienkāršotas formalitātes

1. Ja pārrobežu apvienošanās pievienošanas ceļā veic sabiedrība, kurai pieder pievienojamās sabiedrības vai sabiedrību visas kapitāla daļas un citi vērtspapīri, kas piešķir balsstiesības pilnsapulcē:

— nepiemēro 5. panta b), c) un e) punktu, 8. pantu un 14. panta 1. punkta b) apakšpunktu un

2. Ja pārrobežu apvienošanās pievienošanas ceļā veic sabiedrība, kurai pieder vismaz 90 %, bet ne visas pievienojamās sabiedrības vai sabiedrības kapitāla daļas vai citi vērtspapīri, kas piešķir balsstiesības pilnsapulcē, tad viena vai vairāku neatkarīgo ekspertu ziņojumi, kā arī pārbaudes veikšanai nepieciešamie dokumenti ir nepieciešami tikai tiktāl, ciktāl tiesību akti, kas reglamentē vai nu iegūstošo sabiedrību, vai pievienojamo sabiedrību, to paredz.

16. pants

Darbinieku līdzdalība

1. Neskarot 2. punktu, attiecībā uz sabiedrību, kas veidojas pārrobežu apvienošanās rezultātā, piemēro tos noteikumus, ja tādi ir, par darbinieku līdzdalību, kas ir spēkā tajā dalībvalstī, kurā ir sabiedrības juridiskā adrese.

2. Tomēr noteikumus, ja tādi ir, attiecībā uz darbinieku līdzdalību, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā ir pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības juridiskā adrese, nepiemēro, ja vismaz vienā no apvienošanās procesā iesaistītajām sabiedrībām sešu mēnešu laikā pirms pārrobežu apvienošanās plāna projekta publicēšanas, kā minēts 6. pantā, ir nodarbināti vidēji vairāk nekā 500 darbinieki un ja šajā sabiedrībā darbojas darbinieku līdzdalības sistēma Direktīvas 2001/86/EK 2. panta k) punkta nozīmē, vai ja pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamai sabiedrībai piemērojami valsts tiesību akti:

a) neparedz vismaz tādu pašu darbinieku līdzdalības līmeni, kāds ir attiecīgajās sabiedrībās, kas apvienojas, šo līmeni izvērtējot pēc pārvaldes vai uzraudzības struktūrvienības vai tās komiteju, vai vadības grupas, kas ietver sabiedrības peļņu nesošās struktūrvienības, uz kuru attiecas darbinieku pārstāvība, proporcionālā darbinieku pārstāvju skaita starp dalībniekiem, vai

b) to pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības uzņēmumu darbiniekiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, neparedz tādas pašas iespējas izmantot līdzdalības tiesības, kādas ir darbiniekiem, kas nodarbināti dalībvalstī, kurā ir pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības juridiskā adrese.

3. Šā panta 2. punktā minētajos gadījumos darbinieku līdzdalības tiesības sabiedrībā, kas radusies pārrobežu apvienošanās rezultātā, un viņu iesaistīšanu šādu tiesību noteikšanā reglamentē dalībvalstis, *mutatis mutandis* un ievērojot šā panta 4. līdz 7. punktu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2157/2001 12. panta 2., 3. un 4. punktā noteiktajiem principiem un procedūrām un šādiem Direktīvas 2001/86/EK noteikumiem:

- a) 3. panta 1., 2. un 3. punktu, 4. punkta pirmās daļas pirmo ievilkumu un otro daļu, kā arī 5. un 7. punktu;
- b) 4. panta 1. punktu, 2. punkta a), g) un h) apakšpunktu un 3. punktu;
- c) 5. pantu;
- d) 6. pantu;
- e) 7. panta 1. punktu, 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu un otro daļu, kā arī 3. punktu. Tomēr šīs direktīvas mērķiem procentuālā daļa, kas saskaņā ar Direktīvas 2001/86/EK 7. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu ir nepieciešama minētās direktīvas pielikuma 3. daļā ietvertu pamatnoteikumu piemērošanai, tiek paaugstināta no 25 % līdz $33\frac{1}{3}$ %;
- f) 8., 10. un 12. pantu;
- g) 13. panta 4. punktu;
- h) pielikuma 3. daļas b) apakšpunktu.

4. Nosakot 3. punktā minētos principus un procedūras, dalībvalstis:

- a) ļauj apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību attiecīgajām struktūrvienībām izlemt, ka tās bez jebkādas iepriekšējas apspriešanas piemēro 3. punkta h) apakšpunktā minētos līdzdalības pamatnoteikumus, kā noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā būtu pārrobežu apvienošanas rezultātā izveidotās sabiedrības juridiskā adrese, un ievēro tos no reģistrācijas dienas;

- b) ļauj īpašai pārrunu grupai ar to dalībnieku divu trešdaļu balsu vairākumu, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas darbinieku, tostarp to dalībnieku balsim, kas pārstāv darbiniekus vismaz divās dalībvalstīs, lemt, ka netiek uzsāktas sarunas vai arī tiek pārtrauktas jau iesāktās sarunas un tiek piemēroti tās dalībvalsts spēkā esošie līdzdalības noteikumi, kurā būs tās sabiedrības juridiskā adrese, kas veidojas pārrobežu apvienošanas rezultātā;

- c) gadījumā, ja saskaņā ar iepriekšējām sarunām ir spēkā līdzdalības pamatnoteikumi, neatkarīgi no minētajiem noteikumiem, var pieņemt lēmumu ierobežot pārrobežu apvienošanas rezultātā izveidotās sabiedrības pārvaldes struktūrvienībā esošo darbinieku pārstāvju skaitu. Tomēr, ja no kādas apvienošanās iesaistīto sabiedrību pārvaldes vai uzraudzības struktūrvienības sastāva vismaz trešo daļu ir veidojuši darbinieku pārstāvji, ierobežojums novest pie tā, ka darbinieku pārstāvniecība pārvaldes struktūrvienībā būtu mazāka par vienu trešo daļu.

5. Līdzdalības tiesību attiecināšana uz pārrobežu apvienošanās rezultātā izveidotās sabiedrības darbiniekiem, kas nodarbināti citā dalībvalstī, kā minēts 2. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstīm, kuras piemēro šādu tiesību attiecināšanu, nerada pienākumu ņemt vērā šos darbiniekus, aprēķinot nodarbināto skaita sliekšņu vērtības, kas saistās ar līdzdalības tiesību rašanos saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. Ja vismaz vienā no pārrobežu apvienošanās procesā iesaistītajām sabiedrībām pastāv darbinieku līdzdalības sistēma un to saskaņā ar 2. punktu piemēro attiecībā uz sabiedrību, kas izveidojusies apvienošanās rezultātā, tad sabiedrībai jābūt tādā juridiskajā formā, kas ļauj realizēt līdzdalības tiesības.

7. Ja sabiedrībā, kas izveidojusies pārrobežu apvienošanās rezultātā, ir spēkā darbinieku līdzdalības sistēma, šai sabiedrībai obligāti jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka turpmākas iekšzemes apvienošanās gadījumā darbinieku līdzdalības tiesības tiek aizsargātas trīs gadus pēc pārrobežu apvienošanās stāšanās spēkā, *mutatis mutandis* piemērojot šā panta noteikumus.

17. pants

Spēkā esamība

Pārrobežu apvienošanās, kas stājusies spēkā saskaņā ar 12. pantu, nevar pasludināt par spēkā neesošu.

18. pants

Pārskatīšana

Piecus gadus pēc 19. panta pirmajā daļā noteiktās dienas Komisija pārskata šo direktīvu, ņemot vērā pieredzi tās piemērošanā, un nepieciešamības gadījumā iesniedz priekšlikumu tās grozījumam.

19. pants

Nobeiguma noteikumi

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2007. gada 15 decembrim.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

20. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 26. oktobrī.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

D. ALEXANDER

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/64/EK

(2005. gada 26. oktobris)

par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem ⁽³⁾, būtu jāparedz attiecīgi noteikumi, lai nodrošinātu, ka M₁ un N₁ kategorijas transportlīdzekļus, kuru tips ir apstiprināts, drīkst laist tirgū tikai tad, ja tie ir otrreizēji izmantojami un/vai pārstrādājami vismaz 85 % apmērā no masas, kā arī ir otrreizēji izmantojami un/vai reģenerējami vismaz 95 % apmērā no masas.

(2) Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģijā ievērojama nozīme ir sastāvdaļu pārstrādei, otrreizējai izmantošanai un materiālu reģenerējamībai. Tādēļ transportlīdzekļu ražotājiem un piegādātājiem būtu jāprasa šos aspektus iekļaut jaunu transportlīdzekļu ražošanas sākotnējos posmos, lai veicinātu transportlīdzekļu attiecīgu apstrādi tad, kad tie kļūst par nolietotiem transportlīdzekļiem.

(3) Šī direktīva ir viena no atsevišķajām direktīvām Kopienas visa transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sistēmā, kas izveidota ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾.

(4) Visa transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sistēma pašlaik ir obligāta M₁ kategorijas transportlīdzekļiem un turpmāk tiks attiecināta uz visu kategoriju transportlīdzekļiem. Tādēļ visa transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sistēmā ir jāiekļauj šie pasākumi attiecībā uz transportlīdzekļu otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību.

(5) Attiecīgi ir jāparedz noteikumi, lai ņemtu vērā to, ka uz N₁ kategorijas transportlīdzekļiem vēl neattiecas visa transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sistēma.

(6) Ražotājam būtu jāsniedz apstiprinātājiestādei visa atbilstīgā tehniskā informācija par materiāliem un to attiecīgo masu, lai ražotāja aprēķinus varētu pārbaudīt saskaņā ar ISO standartu 22628: 2002.

(7) Ražotāja aprēķinus var pienācīgi apstiprināt transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma piešķiršanas laikā tikai tad, ja ražotājs ir ieviesis apmierinošus pasākumus un procedūras, lai pārvaldītu to visu informāciju, ko viņš saņem no saviem piegādātājiem. Pirms tipa apstiprinājuma piešķiršanas kompetentajai struktūrai būtu jāveic minēto pasākumu un procedūru sākotnējā novērtēšana un būtu jāizdod sertifikāts, norādot, ka tie ir apmierinoši.

⁽¹⁾ OV C 74, 23.3.2005., 15. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Atzinums (2005. gada 14. aprīlis) (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 6. oktobra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2005/673/EK (OV L 254, 30.9.2005., 69. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/49/EK (OV L 194, 26.7.2005., 12. lpp.).

- (8) Dažādo elementu atbilstība pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpes aprēķināšanā jānovērtē saskaņā ar nolietotu transportlīdzekļu apstrādes procesiem. Tādēļ ražotājam būtu jāiesaka stratēģija nolietotu transportlīdzekļu apstrādei un būtu jāsniedz kompetentajai struktūrai sīka informācija par minēto stratēģiju. Šo stratēģiju vajadzētu balstīt uz pārbaudītām tehnoloģijām, kas ir pieejamas vai kas tiek izstrādātas laikā, kad ir iesniegts pieteikums transportlīdzekļa apstiprinājumam.
- (9) Īpaši transportlīdzekļi ir projektēti konkrētas funkcijas veikšanai un tiem ir vajadzīgi īpaši virsbūves pielāgojumi, kas nav pilnīgi ražotāja kontrolē. Tādējādi pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpi nevar pienācīgi aprēķināt. Uz šiem transportlīdzekļiem tādēļ nebūtu jāattiecinā prasības par aprēķināšanu.
- (10) Ievērojama daļa no N₁ kategorijas transportlīdzekļiem ir nepabeigti transportlīdzekļi. Bāzes transportlīdzekļa ražotājs nevar aprēķināt pabeigtu transportlīdzekļu pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpi, jo dati par turpmākajiem būves posmiem nav pieejami bāzes transportlīdzekļa projektēšanas posmā. Tādēļ ir lietderīgi prasīt, lai šai direktīvai atbilstu tikai bāzes transportlīdzeklis.
- (11) To transportlīdzekļu tirgus daļa, kas ir ražoti mazās sērijās, ir ļoti ierobežota, tāpēc ieguvums vides jomā būs neliels, ja tiem vajadzētu atbilst šai direktīvai. Tādēļ ir lietderīgi uz tiem neattiecināt konkrētus šīs direktīvas noteikumus.
- (12) Saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK satiksmes drošības un vides aizsardzības nolūkā būtu jāveic attiecīgi pasākumi, lai novērstu tādu konkrētu detaļu otrreizēju izmantošanu, kas ir noņemtas no nolietotiem transportlīdzekļiem. Šādiem pasākumiem būtu jāattiecas tikai uz detaļu otrreizēju izmantošanu jaunu transportlīdzekļu būvē.
- (13) Šajā direktīvā izklāstītie noteikumi paredz, ka ražotājiem būs jāsniedz jauni dati par tipa apstiprinājumu un tādēļ šī informācija būtu jāiekļauj Direktīvā 70/156/EEK, ar kuru ir noteikts pilnīgs to datu saraksts, kas ir jāsniedz par tipa apstiprinājumu. Tādēļ minētā direktīva ir attiecīgi jāgroza.
- (14) Pasākumus, kas nepieciešami, lai pielāgotu šo direktīvu zinātnes un tehnikas progresam, būtu jāpieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta Direktīvas 70/156/EEK 13. panta 3. punktā.
- (15) Tā kā dalībvalstis katra atsevišķi nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, samazināt nolietotu transportlīdzekļu ietekmi uz vidi, prasot, lai transportlīdzekļus jau koncepcijas posmā projektētu tā, lai atvieglotu otrreizēju izmantošanu, pārstrādi un reģenerēšanu, tādēļ sakarā ar darbības mērogu šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstis tiks aicinātas gan pašu, gan Kopienas interešu labā izveidot savas tabulas, kuras pēc iespējas parādītu saistību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, kā arī nodot tās atklātībā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir paredzēti administratīvie un tehniskie noteikumi par to transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu, uz kuriem attiecas 2. pants, lai nodrošinātu, ka to detaļas un materiālus var izmantot atkārtoti, pārstrādāt un reģenerēt vismaz tādā procentuālā apmērā kā norādīts I pielikumā.

Tajā ir paredzēti īpaši noteikumi, lai nodrošinātu, ka detaļu otrreizēja izmantošana nerada risku drošībai vai videi.

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie kategorijām M₁ un N₁, kā tās definētas Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļā, un uz šādu transportlīdzekļu jaunām vai otrreizēji izmantotām detaļām.

(¹) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

3. pants

Atbrīvojumi

Neskarot 7. panta piemērošanu, šī direktīva neattiecas uz:

- a) īpašiem transportlīdzekļiem, kā definēts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļas 5. punktā;
- b) N_1 kategorijas transportlīdzekļiem, kas būvēti vairākos posmos, ja bāzes transportlīdzeklis atbilst šai direktīvai;
- c) mazās sērijās ražotus transportlīdzekļus, kā minēts Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “transportlīdzeklis” ir mehānisks transportlīdzeklis;
- 2) “daļa” ir jebkura daļa vai daļu kopums, ko iekļauj transportlīdzeklī tā izgatavošanas laikā. Tas attiecas arī uz detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, kā definēts Direktīvas 70/156/EEK 2. pantā;
- 3) “transportlīdzekļa tips” ir transportlīdzekļa tips, kā definēts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma B daļas 1. un 3. punktā;
- 4) “nolietots transportlīdzeklis” ir transportlīdzeklis, kā definēts Direktīvas 2000/53/EK 2. panta 2. punktā;
- 5) “references transportlīdzeklis” ir transportlīdzekļa tipa tā versija, kuru apstiprinātājiestāde pēc apspriešanās ar ražotāju un saskaņā ar I pielikumā noteiktajiem kritērijiem ir atzinusi par visproblemātiskāko attiecībā uz otrreizēju izmantošanu, pārstrādāšanu un reģenerējamību;
- 6) “vairākos posmos būvēts transportlīdzeklis” ir transportlīdzeklis, kas iegūts vairākos posmos būves procesā;
- 7) “bāzes transportlīdzeklis” ir transportlīdzeklis, kā definēts Direktīvas 70/156/EEK 2. panta ceturtajā ievilkumā, kuru izmanto vairākos posmos būves sākotnējā posmā;
- 8) “vairākos posmos būve” ir process, kurā transportlīdzekli izgatavo vairākos posmos, pievienojot bāzes transportlīdzeklim detaļas vai mainot šīs detaļas;
- 9) “otrrreizēja izmantošana” ir otrreizēja izmantošana, kā definēts Direktīvas 2000/53/EK 2. panta 6. punktā;
- 10) “pārstrāde” ir pārstrāde, kā definēts Direktīvas 2000/53/EK 2. panta 7. punkta pirmajā teikumā;
- 11) “enerģijas reģenerācija” ir enerģijas reģenerācija, kā definēts Direktīvas 2000/53/EK 2. panta 7. punkta otrajā teikumā;
- 12) “reģenerācija” ir reģenerācija, kā noteikts Direktīvas 2000/53/EK 2. panta 8. punktā;
- 13) “otrrreizēja izmantojamība” ir iespējamība atkārtoti izmantot detaļas, kas ir noņemtas no nolietota transportlīdzekļa;
- 14) “pārstrādājamība” ir iespējamība pārstrādāt detaļas, kas ir noņemtas no nolietota transportlīdzekļa;
- 15) “reģenerējamība” ir iespējamība reģenerēt detaļas, kas ir noņemtas no nolietota transportlīdzekļa;
- 16) “transportlīdzekļa pārstrādājamības pakāpe (Rcyc)” ir jauna transportlīdzekļa masa, ko izsaka procentos un ko, iespējams, var izmantot atkārtoti un pārstrādāt;
- 17) “transportlīdzekļa reģenerējamības pakāpe (Rcov)” ir jauna transportlīdzekļa masa, ko izsaka procentos un ko, iespējams, var izmantot atkārtoti un reģenerēt;
- 18) “stratēģija” ir plaša mēroga plāns, kurā ir koordinētas darbības un tehniski pasākumi, kas jāveic attiecībā uz demontāžu, sagriešanu vai līdzīgiem procesiem, materiālu pārstrādi un reģenerēšanu, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļa izstrādes posmā ir panākta paredzētā pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpe;
- 19) “masa” ir transportlīdzekļa masa darba kārtībā, kā noteikts Direktīvas 70/156/EEK I pielikuma 2.6. punktā, bet neietverot vadītāju, kura pieņemtā masa ir 75 kg;

20) "kompetentā struktūra" ir kāda vienība, piemēram, tehniskais dienests vai cita pastāvoša struktūra, ko ir norādījusi dalībvalsts un kas veic iepriekšēju ražotāja izvērtēšanu un izdod atbilstības apliecinību saskaņā ar šīs direktīvas norādījumiem. Kompetentā struktūra var būt apstiprinātājiestāde, ja tās kompetenci šajā jomā pienācīgi noformē.

5. pants

Noteikumi par tipa apstiprinājumu

1. Dalībvalstis piešķir EK tipa apstiprinājumu vai attiecīgā gadījumā valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību tikai tiem transportlīdzekļa tiptiem, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Lai piemērotu šā panta 1. punktu, ražotājs sniedz apstiprinātājiestādei detalizētu informāciju, kas ir vajadzīga, lai veiktu I pielikumā minētos aprēķinus un pārbaudes attiecībā uz transportlīdzekļa būvē izmantotajiem materiāliem un tā detaļām. Ja izrādās, ka uz šādu informāciju attiecas intelektuālā īpašuma tiesības, vai ja tā ir ražotāja vai viņa piegādātāju īpaša zinātība, ražotājs vai viņa piegādātāji sniedz pietiekamu informāciju, lai šos aprēķinus varētu veikt atbilstīgi.

3. Attiecībā uz otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību dalībvalstis nodrošina, ka ražotājs, iesniedzot pieteikumu transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumam saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 3. panta 1. punktu, izmanto šīs direktīvas II pielikumā sniegto informācijas dokumenta paraugu.

4. Piešķirot EK tipa apstiprinājumu saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 4. panta 3. punktu, tipa apstiprinātājiestāde izmanto šīs direktīvas III pielikumā sniegto EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugu.

6. pants

Ražotāja sākotnējais novērtējums

1. Dalībvalstis nepiešķir tipa apstiprinājumu, pirms tās nav pārliecinājušās, ka ražotājs ir ieviesis apmierinošus pasākumus un procedūras saskaņā ar IV pielikuma 3. punktu, lai pienācīgi pārvaldītu tos otrreizējas izmantojamības, pārstrādājamības un reģenerējamības aspektus, uz kuriem attiecas šī direktīva. Kad šī sākotnējā novērtēšana ir veikta, ražotājam piešķir sertifikātu ar nosaukumu "Sertifikāts par atbilstību IV pielikumam" (turpmāk – "atbilstības sertifikāts").

2. Saistībā ar ražotāja sākotnējo novērtēšanu dalībvalstis nodrošina, ka transportlīdzekļa tipa būvēšanā izmantotie materiāli atbilst Direktīvas 2000/53/EK 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam.

Komisija atbilstīgi 9. pantā noteiktajai kārtībai nosaka sīki izstrādātas normas, kas ir nepieciešamas šā noteikuma ieviešanas pārbaudei.

3. Lai piemērotu 1. punktu, ražotājs iesaka stratēģiju, lai nodrošinātu detaļu demontāžu un otrreizēju izmantošanu, kā arī materiālu pārstrādi un reģenerēšanu. Stratēģijā ņem vērā pārbaudītas tehnoloģijas, kas ir pieejamas vai kas tiek izstrādātas laikā, kad ir iesniegts pieteikums transportlīdzekļa tipa apstiprinājumam.

4. Dalībvalstis saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikuma 2. punktu ieceļ kompetentu struktūru, kas veic ražotāja sākotnējo novērtēšanu un izdod atbilstības sertifikātu.

5. Atbilstības sertifikātā ietver atbilstīgos dokumentus un apraksta ražotāja ieteikto stratēģiju. Kompetentā struktūra izmanto šīs direktīvas IV pielikuma papildinājumā sniegto paraugu.

6. Atbilstības sertifikāts ir spēkā ne mazāk kā divus gadus kopš sertifikāta izsniegšanas dienas, pirms veic jaunas pārbaudes.

7. Ražotājs informē kompetento struktūru par visām būtiskām izmaiņām, kas varētu ietekmēt atbilstības sertifikāta piemērotību. Pēc apspriešanās ar ražotāju kompetentā struktūra nolēm, vai ir vajadzīgas jaunas pārbaudes.

8. Atbilstības sertifikāta derīguma termiņa beigās kompetentā struktūra attiecīgā gadījumā izdod jaunu atbilstības sertifikātu vai pagarina tā derīguma termiņu vēl uz diviem gadiem. Ja kompetentajai struktūrai ir paziņotas būtiskas izmaiņas, tā izdod jaunu sertifikātu.

7. pants

Detaļu otrreizēja izmantošana

Šīs direktīvas V pielikumā uzskaitītās detaļas:

- apņēmot pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpes uzskata par atkārtoti neizmantojamām;
- neizmanto atkārtoti to transportlīdzekļu būvē, uz kuriem attiecas Direktīva 70/156/EEK.

8. pants

Direktīvas 70/156/EEK grozījumi

Direktīvu 70/156/EEK groza saskaņā ar šīs direktīvas VI pielikumu.

9. pants

Grozījumi

Šīs direktīvas grozījumus, kas ir nepieciešami pielāgošanai zinātnes un tehnikas attīstībai, pieņem Komisija saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. panta 3. punktā noteikto regulatīvo procedūru.

10. pants

Īstenošanas termiņi tipa apstiprinājumam

1. No 2006. gada 15. decembra dalībvalstis attiecībā uz to transportlīdzekļa tipu, kas atbilst šīs direktīvas prasībām:

- a) neatsakās piešķirt EK vai valsts tipa apstiprinājumu;
- b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā.

2. No 2008. gada 15. decembra dalībvalstis attiecībā uz to transportlīdzekļa tipu, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām:

- a) atsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu;
- b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. Ja šīs direktīvas prasības nav ievērotas, dalībvalstis no 2010. gada 15. jūlija:

- a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas ir jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta piemērošanai;

- b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā, izņemot, ja ir spēkā Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

4. Šīs direktīvas 7. pantu piemēro no 2006. gada 15. decembra.

11. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2006. gada 15. decembrī pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmus šo pasākumu tekstus.

Tās piemēro šos pasākumus no 2006. gada 15. decembra.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

13. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 26. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. ALEXANDER

*PIELIKUMS***PIELIKUMU SARAKSTS**

I pielikums:	Prasības
II pielikums:	Informācijas dokuments transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumam
III pielikums:	EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugs
IV pielikums:	Ražotāja sākotnējais novērtējums
Papildinājums:	atbilstības sertifikāta paraugs
V pielikums:	Detaļas, ko uzskata par atkārtoti neizmantojamām
VI pielikums:	Direktīvas 70/156/EEK grozījumi

I PIELIKUMS

PRASĪBAS

1. M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļus būvē tā, lai tie ir:
 - otrreizēji izmantojami un/vai pārstrādājami vismaz 85 % apmērā no masas, kā arī
 - otrreizēji izmantojami un/vai reģenerējami vismaz 95 % apmērā no masas,ko nosaka saskaņā ar šajā pielikumā paredzētajām procedūrām.
2. Lai saņemtu tipa apstiprinājumu, ražotājs iesniedz pienācīgi aizpildītu datu izklāsta veidlapu, kas ir sagatavota saskaņā ar ISO standarta 22628: 2002 A pielikumu. Tajā ietver materiālu sadalījumu.

Veidlapai pievieno sarakstu ar demontētajām detaļām, par kurām ražotājs ir paziņojis attiecībā uz demontāžas posmu, kā arī to, kādu procesu viņš iesaka to apstrādei.
3. Lai piemērotu 1. un 2. punktu, ražotājs pierāda apstiprinātājiestādei, ka references transportlīdzekļi atbilst prasībām. Piemēro ISO standarta 22628: 2002 B pielikumā aprakstīto aprēķināšanas metodi.

Tomēr ražotājam jāvar pierādīt, ka visas attiecīgā transportlīdzekļa tipa versijas atbilst šīs direktīvas prasībām.
4. Lai izraudzītos references transportlīdzekli, ņem vērā šādus kritērijus:
 - virsbūves tips;
 - aprīkojuma līmeņu pieejamība ⁽¹⁾;
 - pieejamais papildu aprīkojums ⁽¹⁾, ko var pievienot transportlīdzeklim uz ražotāja atbildību.
5. Ja apstiprinātājiestādei un ražotājam kopīgi neizdodas noteikt, kura transportlīdzekļa tipa versija ir visproblemātiskākā attiecībā uz otrreizēju izmantošanu, pārstrādāšanu un reģenerējamību, atkarībā no transportlīdzekļa tipa izvēlas vienu references transportlīdzekli:
 - a) no katra "virsbūves tipa", kā definēts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma C daļas 1. punktā, ja tie ir M_1 kategorijas transportlīdzekļi;
 - b) no katra "virsbūves tipa", t. i., autofurgons, šasija ar kabīni, pikaps utt., ja tie ir N_1 kategorijas transportlīdzekļi.

⁽¹⁾ t. i., ādas polsterējums, iebūvēta radioiekārta, gaisa kondicionēšana, metālu sakausesuma riteni utt.

6. Aprēķinos riepas uzskata par pārstrādājamām.
 7. Masas izsaka kilogramos ar vienu ciparu aiz komata. Pakāpes aprēķina procentos ar vienu ciparu aiz komata, tad noapaļo šādi:
 - a) ja cipars, kas seko aiz pirmā cipara aiz komata, ir no 0 līdz 4, skaitli noapaļo uz leju;
 - b) ja cipars, kas seko aiz pirmā cipara aiz komata, ir no 5 līdz 9, skaitli noapaļo uz augšu.
 8. Lai pārbaudītu šajā pielikumā minētos aprēķinus, apstiprinātājiestāde nodrošina, ka 2. punktā minētā datu izklāsta veidlapa atbilst ieteiktajai stratēģijai, kura ir pievienota šīs direktīvas 6. panta 1. punktā minētajam atbilstības sertifikātam.
 9. Lai pārbaudītu sastāvdaļu materiālus un masu, ražotājs nodrošina transportlīdzekļus, kā arī sastāvdaļas, ko uzskata par nepieciešamām apstiprinātājiestāde.
-

II PIELIKUMS

INFORMĀCIJAS DOKUMENTS TRANSPORTLĪDZEKĻA EK TIPĀ APSTIPRINĀJUMAM

saskaņā ar I pielikumu Padomes Direktīvai 70/156/EEK ⁽¹⁾ saistībā ar transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumu attiecībā uz tā otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību

Turpmāk norādītā informācijā attiecīgā gadījumā jāsniedz trijos eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visi rasējumi jāsniedz atbilstīgā mērogā un pietiekami detalizēti A4 formātā vai šāda formāta mapē. Ja ir fotoattēli, tiem jābūt pietiekami detalizētiem.

- 0. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA
 - 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
 - 0.2. Tips:
 - 0.2.0.1. Šasija:
 - 0.2.1. Komerccnosaukums(-i) (ja ir):
 - 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums ^b:
 - 0.3.1. Šāda marķējuma atrašanās vieta:
 - 0.4. Transportlīdzekļa kategorija ^c:
 - 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
 - 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es):
- 1. TRANSPORTLĪDZEKĻA UZBŪVES VISPĀRĒJS RAKSTUROJUMS
 - 1.1. Tipveida transportlīdzekļa fotoattēli un/vai rasējumi:
 - 1.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā:
 - 1.3. Asu un riteņu skaits:
 - 1.3.1. Asu ar dubultriteņiem skaits un novietojums:

⁽¹⁾ Šajā informācijas dokumentā izmantoto punktu un zemsvītras piezīmju numuri atbilst Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā doto punktu un zemsvītras piezīmju numuriem. Punkti, kas neattiecas uz šo direktīvu, ir izlaisti

- 1.3.3. Dzenošās asis (skaits, novietojums, savienojums):
- 1.7. Vadītāja kabīne (izvirzīta vai pārsegta) ^z:
3. MOTORS ^q (transportlīdzeklim, kuru var darbināt vai nu ar benzīnu, dīzeļdegvielu utt., vai, lietojot arī citas degvielas, attiecīgie punkti ir jāatkārto ⁺)
- 3.1. Ražotājs:
- 3.2. Iekšdedzes motors
- 3.2.1. Specifiska informācija par motoru.
- 3.2.1.1. Darbības princips: dzirksteļaiždedze/kompresijaizdedze, četraktu/divtaktu ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Cilindru skaits un izvietojums:
- 3.2.1.3. Dzinēja darba tilpums ^s: cm³
- 3.2.2. Degviela: dīzeļdegviela/benzīns/sašķidrināta naftas gāze/dabasgāze/etanols ⁽¹⁾:
4. TRANSMISIJA ^v
- 4.2. Tips (mehāniskā, hidrauliskā, elektriskā u. c.):
- 4.5. Pārnesumkārbā
- 4.5.1. Veids (manuāla/automātiska/pastāvīgi mainīga) ⁽¹⁾
- 4.9. Diferenciāla bloķētājmehānisms: ir/nav/pēc izvēles ⁽¹⁾
9. VIRSBŪVE
- 9.1. Virsbūves tips:
- 9.3.1. Durvju konfigurācija un skaits:
- 9.10.3. Sēdekļi
- 9.10.3.1. Skaits:

⁽¹⁾ Šajā informācijas dokumentā izmantoto punktu un zemsvītras piezīmju numuri atbilst Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā doto punktu un zemsvītras piezīmju numuriem. Punkti, kas neattiecas uz šo direktīvu, ir izlaisti

15. OTRREIZĒJA IZMANTOJAMĪBA, PĀRSTRĀDĀJAMĪBA un REĢENERĒJAMĪBA
- 15.1. References transportlīdzekļa versija:
- 15.2. References transportlīdzekļa masa ar virsbūvi vai šasijas masa ar kabīni, izņemot virsbūvi un/vai sakabes ierīci, ja ražotājs nemontē virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni, ja tie ir) bez vadītāja:
- 15.3. References transportlīdzekļa materiālu masa
- 15.3.1. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā pirmsapstrādes posmā (##):
- 15.3.2. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā demontāžas posmā (##):
- 15.3.3. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā nemetālisko atlieku apstrādes posmā un ko uzskata par pārstrādājamiem (##):
- 15.3.4. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā nemetālisko atlieku apstrādes posmā un ko uzskata par reģenerējamiem attiecībā uz enerģiju (##):
- 15.3.5. Materiālu sadalījums (##):
- 15.3.6. To materiālo kopējā masa, kas var izmantot atkārtoti un/vai pārstrādāt:
- 15.3.7. To materiālo kopējā masa, kas var izmantot atkārtoti un/vai reģenerēt:
- 15.4. Pakāpes
- 15.4.1. Pārstrādājāmības pakāpe " R_{cyc} (%)":
- 15.4.2. Reģenerējamības pakāpe " R_{cov} (%)":
-

III PIELIKUMS

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTA PARAUGS

Maksimālais izmērs: A4 (210 x 297 mm)

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

EK tipa
apstiprinātājiestādes zīmogs

Paziņojums par:

- EK tipa apstiprinājumu ⁽¹⁾ transportlīdzekļa tipam
- EK tipa apstiprinājuma attiecināšanu uz citu tipu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma atteikumu ⁽¹⁾

saistībā ar Direktīvu 2005/64/EK

EK tipa apstiprinājuma numurs:

Pamatojums attiecināšanai uz citu tipu:

I IEDAĻA

- 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):.....
- 0.2. Tips:.....
- 0.2.1. Tirdzniecības nosaukums(-i) ⁽²⁾:.....
- 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums:.....
- 0.3.1. Šāda marķējuma atrašanās vieta:.....

⁽¹⁾ Svītrot, ja nav piemērojams.

⁽²⁾ Ja nav zināms EK tipa apstiprinājuma piešķiršanas laikā, aizpildīt vēlākais tad, kad transportlīdzeklis parādās tirgū.

- 0.4. Transportlīdzekļa kategorija ⁽¹⁾:
- 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:.....
- 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) nosaukums (-i) un adrese(-es):.....
- [...]

II IEDAĻA

1. Papildu informācija:
References transportlīdzekļa (-u) pārstrādājamības pakāpe(-es).....
References transportlīdzekļa (-u) reģenerējamības pakāpe(-es)
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests:
3. Testa protokola datums:.....
4. Testa protokola atsauce:.....
5. Piezīmes (ja ir):.....
6. Pielikumi: satura rādītājs un informācijas pakete
7. Transportlīdzeklis atbilst/neatbilst ⁽²⁾ šīs direktīvas tehniskajām prasībām:.....
.....

(vieta)

(paraksts)

(datums)

Pielikumi: Informācijas pakete.

⁽¹⁾ Ka noteikts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļā.

⁽²⁾ Svītrot, ja nav piemērojams.

IV PIELIKUMS

RAŽOTĀJA SĀKOTNĒJAIS NOVĒRTĒJUMS

1. Šā pielikuma mērķis

Šajā pielikumā ir aprakstīta sākotnējā novērtēšana, kas jāveic kompetentajai struktūrai, lai nodrošinātu, ka ražotājs ir ieviesis vajadzīgos pasākumus un procedūras.

2. Kompetentā struktūra

Kompetentā struktūra ievēro EN 45012: 1989 vai ISO/IEC Guide 62: 1996 par vispārējiem kritērijiem to iestāžu sertificēšanai, kas nodarbojas ar kvalitātes sistēmu sertifikāciju attiecībā uz ražotāja ieviestajām vadības sistēmām.

3. Pārbaudes, kas jāveic kompetentajai struktūrai

3.1. Kompetentā struktūra nodrošina, ka ražotājs ir veicis vajadzīgos pasākumus, lai:

- a) savāktu attiecīgus datus visā piegādes ķēdē, jo īpaši datus par visu transportlīdzekļa būvē izmantoto materiālu raksturu un masu, lai veiktu šajā direktīvā noteiktos aprēķinus;
- b) viņa rīcībā būtu visi citi attiecīgie dati par transportlīdzekli, kas ir vajadzīgi aprēķinos, piemēram, šķidrumu tilpums utt.;
- c) pienācīgi pārbaudītu no piegādātājiem saņemto informāciju;
- d) pārzinātu materiālu sadalījumu;
- e) varētu veiktu aprēķinus par pārstrādājamības un reģenerējamības pakāpēm saskaņā ar ISO standartu 22628: 2002;
- f) marķēt polimēru un elastomēru sastāvdaļas saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2003/138/EK (2003. gada 27. februāris), ar ko nosaka transportlīdzekļu detaļu un materiālu kodēšanas standartus, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾;
- g) pārbaudītu, ka nevienu no šīs direktīvas V pielikumā minētajām detaļām neizmanto atkārtoti jaunu transportlīdzekļu būvē.

3.2. Ražotājs sniedz kompetentajai struktūrai visu attiecīgo informāciju dokumentu veidā. Jo īpaši pienācīgi dokumentē materiālu pārstrādi un reģenerēšanu.

⁽¹⁾ OV L 53, 28.2.2003., 58. lpp.

IV pielikuma papildinājums

ATBILSTĪBAS SERTIFIKĀTA PARAUGS

SERTIFIKĀTS PAR ATBILSTĪBU
DIREKTĪVAS 2005/64/EK IV PIELIKUMAM

Nr.[..... atsaucē numurs]

[..... kompetentā struktūra]

apliecina, ka

(Ražotājs):

(Ražotāja adrese):

atbilst Direktīvas 2005/64/EK IV pielikuma noteikumiem.

Pārbaudes veica[datums]:

(kompetentās struktūras nosaukums un adrese):

Ziņojuma numurs:

Šis sertifikāts ir derīgs līdz [...datums].

[...vieta]

[...datums]

[...Paraksts]

Pielikumi: tās stratēģijas apraksts, ko ražotājs ieteicis attiecībā uz otrreizēju izmantošanu,
pārstrādi un reģenerāciju.

V PIELIKUMS

DETAĻAS, KO UZSKATA PAR ATKĀRTOTI NEIZMANTOJAMĀM

1. Ievads

Šajā pielikumā ir uzskaitītas M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļu detaļas, kuras nedrīkst izmantot atkārtoti jaunu transportlīdzekļu būvē.

2. Detaļu saraksts

- Visi drošības spilveni ⁽¹⁾, to skaitā gaisa spilveni, pirotehniskie izpildmehānismi, elektroniskās kontroles vienības un sensori;
- automātiskie vai neautomātiskie drošības jostu komplekti, to skaitā siksna, sprādzes, jostas pievilkšanas ierīces, pirotehniskie izpildmehānismi;
- sēdekļi (tikai tad, ja drošības jostu stiprinājumi un/vai drošības spilveni ir iestrādāti sēdekļi);
- stūres mehānisma slēdzenes komplekti, kas darbojas uz stūres statņa;
- pretaizdzīšanas ierīces, to skaitā transponderi un elektriskās kontroles vienības;
- emisija pēc attīrīšanas sistēmām (piemēram, katalizatoriem, daļiņu filtriem);
- izplūdes klusinātāji.

⁽¹⁾ Ja drošības spilvens ir ievietots stūres ratā, pats stūres rats.

VI PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 70/156/EEK GROZĪJUMI

Direktīvu 70/156/EEK groza šādi:

1. Direktīvas I pielikumam pievieno šādus punktus:

“15. OTRREIZĒJA IZMANTOJAMĪBA, PĀRSTRĀDĀJAMĪBA un REĢENERĒJAMĪBA

15.1. References transportlīdzekļa versija:

15.2. References transportlīdzekļa masa ar virsbūvi vai šasijas masa ar kabīni, izņemot virsbūvi un/vai sakabes ierīci, ja ražotājs nemontē virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni, ja tie ir) bez vadītāja:

15.3. References transportlīdzekļa materiālu masa

15.3.1. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā pirmsapstrādes posmā ((#)):

15.3.2. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā demontāžas posmā ((#)):

15.3.3. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā nemetālisko atlieku apstrādes posmā un ko uzskata par pārstrādājamiem ((#)):

15.3.4. To materiālu masa, kas ir ņemti vērā nemetālisko atlieku apstrādes posmā un ko uzskata par reģenerējamiem attiecībā uz enerģiju ((#)):

15.3.5. Materiālu sadalījums ((#)):

15.3.6. To materiālu kopējā masa, ko var izmantot atkārtoti un/vai pārstrādāt:

15.3.7. To materiālu kopējā masa, ko var izmantot atkārtoti un/vai reģenerēt:

15.4. Pakāpes

15.4.1. Pārstrādājamības pakāpe “R_{cyc}(%)”:

15.4.2. Reģenerējamības pakāpe “R_{cov}(%)”:

((#)) Šie termini ir definēti ISO standartā 22628: 2002.”

2. Direktīvas IV pielikuma I daļai pievieno šādu punktu:

Priekšmets	Direktīva Nr.	Atsauce uz Oficiālo Vēstnesi	Piemērojamība									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Pārstrādājāmība	2005/64/EK	L 310, 2005. gada 25. novembris, 10. lpp.	X	—	—	X	—	—				"

3) Direktīvas XI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. papildinājumam pievieno šādu punktu:

"Punkts"	Priekšmets	Direktīva Nr.	M ₁ ≤ 2 500 kg	M ₁ > 2 500 kg	M ₂	M ₃
59	Pārstrādājāmība	2005/64/EK	nepiemēro	nepiemēro	—	—"

b) pielikuma 2. papildinājumam pievieno šādu punktu:

"Punkts"	Priekšmets	Direktīva Nr.	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Pārstrādājāmība	2005/64/EK	nepiemēro	—	—	nepiemēro	—	—	—	—	—	—"

c) pielikuma 3. papildinājumam pievieno šādu punktu:

"Punkts"	Priekšmets	Direktīva Nr.	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Pārstrādājāmība	2005/64/EK	—	—	nepiemēro	—	—	—	—	—	—"

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/65/EK**(2005. gada 26. oktobris)****par ostu aizsardzības pastiprināšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Ar aizsardzību saistītie incidenti terorisma rezultātā ir viens no lielākajiem demokrātijas ideālu, brīvības un miera, kas ir Eiropas Savienības visdziļākā būtība, draudiem.

(2) Cilvēki, infrastruktūra un iekārtas ostās būtu jāaizsargā pret aizsardzību ietekmējošiem incidentiem un to postošām sekām. Šāda aizsardzība dos labumu transporta lietotājiem, tautsaimniecībai un sabiedrībai kopumā.

(3) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome 2004. gada 31. martā pieņēma Regulu (EK) Nr. 725/2004 par kuģu un ostas iekārtu aizsardzības pastiprināšanu ⁽⁴⁾. Jūras satiksmes aizsardzības pasākumi, ko nosaka minētā regula, veido tikai daļu no pasākumiem, kuri vajadzīgi, lai sasniegtu pietiekamu aizsardzības līmeni visās ar jūru saistītās transporta ķēdēs. Šīs regulas darbības joma aptver tikai aizsardzības pasākumus uz kuģiem un tiešās kuģa/ostas saskarsmes objektos.

(4) Lai sasniegtu vispilnīgāko iespējamo aizsardzību jūras satiksmes un ostu nozarē, būtu jāievieš ostu aizsardzības pasākumi, kas attiecas uz visām ostām attiecīgās dalībvalsts noteiktajās robežās un tādējādi nodrošina, ka aizsardzības pasākumi, kuri pieņemti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004, darbojas veiksmīgāk, pateicoties pastiprinātajai aizsardzībai ostu darbības zonās. Šie pasākumi būtu jāpiemēro attiecībā uz visām ostām, kurās ir kaut viena no ostas iekārtām, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 725/2004.

(5) Šajā direktīvā noteiktais aizsardzības mērķis būtu jāsasniedz, pieņemot attiecīgus pasākumus, neskarot dalībvalstu noteikumus valsts drošības jomā un pasākumus, kuri var tikt pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu.

(6) Dalībvalstīm būtu jāpamatojas uz sīki izstrādātiem aizsardzības novērtējumiem, lai noteiktu aizsardzībai būtisku ostas zonu precīzas robežas, kā arī dažādus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstošu ostas aizsardzību. Šādiem pasākumiem būtu jāatšķiras atkarībā no noteiktā aizsardzības līmeņa un jāatspoguļo atšķirības dažādu ostas apakšzonu riska profilā.

(7) Dalībvalstīm būtu jāapstiprina ostas aizsardzības plāni, kuros iekļauj ostas aizsardzības novērtējumā iegūtos datus. Lai aizsardzības pasākumi darbotos efektīvi, ir nepieciešams skaidrs uzdevumu sadalījums starp visām iesaistītām pusēm, kā arī regulāras mācības. Tiek uzskatīts, ka skaidrs uzdevumu sadalījums un mācību procedūras ostas aizsardzības plāna ietvaros ievērojami pastiprina profilakses un korektīvo ostas aizsardzības pasākumu efektivitāti.

(8) Ro-ro kuģi ir jo īpaši mazāk aizsargāti pret aizsardzību ietekmējošiem incidentiem, it sevišķi, ja tie pārvadā ne tikai kravu, bet arī pasažierus. Pamatojoties uz riska novērtējumiem, būtu jāpieņem piemēroti pasākumi, kuri nodrošina, ka vieglie automobiļi un kravas transportlīdzekļi, kas paredzēti pārvadāšanai uz ro-ro kuģiem vietējos un starptautiskajos reisos, nerada risku kuģim, tā pasažieriem un apkalpei vai kravai. Pasākumi būtu jāpieņem tādā veidā, lai pēc iespējas mazāk traucētu kuģa darbību vienmērīgo darbību.

⁽¹⁾ OV C 120, 20.5.2005., 28. lpp.

⁽²⁾ OV C 43, 18.2.2005., 26. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 10. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 6. oktobra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.

- (9) Dalībvalstīm būtu jāspēj izveidot ostas aizsardzības komitejas, kurām būtu jāsniedz praktiski padomi ostās, uz ko attiecas šī direktīva.
- (10) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visas iesaistītās puses skaidri apzinās savus pienākumus attiecībā uz ostas aizsardzību. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga to, kā minētās puses ievēro aizsardzības noteikumus, precīzi jānosaka visām savām ostām atbildīgā iestāde, jāapstiprina savām ostām visi aizsardzības novērtējumi un plāni, jānosaka un attiecīgajā gadījumā jādara zināmi aizsardzības līmeņi un jānodrošina, ka pasākumi tiek pienācīgi paziņoti, īstenoti un koordinēti.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāapstiprina novērtējumi un plāni un jāuzrauga to īstenošana savās ostās. Lai pēc iespējas samazinātu traucējumus ostu darbībā un administratīvo slogu uz inspekcijas struktūrām, Komisijas īstenotā uzraudzība pār šīs direktīvas īstenošanu būtu jāveic kopā ar inspekcijām, kas ir paredzētas Regulas (EK) Nr. 725/2004 9. panta 4. punktā.
- (12) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kontaktiestāde uzņemas kontaktpunkta lomu saziņai starp Komisiju un dalībvalstīm. Tām būtu jāinformē Komisija, uz kurām ostām šī direktīva attiecas, pamatojoties uz veiktajiem aizsardzības novērtējumiem.
- (13) Šīs aizsardzības politikas pasākumu efektīva un vienota īstenošana izvirza svarīgus jautājumus attiecībā uz to finansēšanu. Papildu aizsardzības pasākumu finansēšanai nevajadzētu izraisīt konkurences traucējumus. Komisijai ne vēlāk kā 2006. gada 30. jūnijā būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tāda pētījuma rezultāti, kas attiecas uz izdevumiem, kas saistīti ar atbilstīgi šai direktīvai veiktajiem pasākumiem, un kas jo īpaši attiecas uz finansējuma sadalīšanas veidu starp valsts iestādēm, ostu iestādēm un operatoriem.
- (14) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.
- (15) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (16) Šīs direktīvas pielāgošanai būtu jānosaka procedūra, lai sekotu līdzi starptautisko instrumentu attīstībai un, ņemot vērā pieredzi, pielāgotu vai papildinātu šīs direktīvas pielikumu sīki izstrādātos noteikumos, nepaļaiņot šīs direktīvas darbības jomu.
- (17) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķus, proti, līdzsvarotā veidā ieviest un piemērot atbilstīgus pasākumus jūras satiksmes un ostas politikas jomā, un šīs direktīvas Eiropas mēroga dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (18) Tā kā šī direktīva attiecas uz jūras ostām, tajā noteiktās saistības nebūtu jāattiecinā uz Austriju, Čehiju, Ungāriju, Luksemburgu un Slovākiju,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

1. Šīs direktīvas galvenais mērķis ir ieviest Kopienas pasākumus, lai pastiprinātu ostu aizsardzību, ņemot vērā ar aizsardzību saistītu incidentu draudus.

Šī direktīva arī nodrošina, ka aizsardzības pasākumi, kuri pieņemti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004, darbojas vēl veiksmīgāk, pateicoties pastiprinātai ostu aizsardzībai.

2. Pasākumus, kuri minēti 1. punktā, veido:

- a) ostu aizsardzības pasākumu kopējie pamatnoteikumi;
- b) minēto noteikumu īstenošanas mehānisms;
- c) piemēroti atbilstības uzraudzības mehānismi.

2. pants

Darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka aizsardzības pasākumus, kas jāievēro ostās. Dalībvalstis var piemērot šo direktīvu ar ostu saistītajās zonās.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Šajā direktīvā noteiktos pasākumus piemēro jebkurai ostai, kura ir dalībvalsts teritorijā un kurā ir kaut viena no ostas iekārtām, uz ko attiecas apstiprināts ostas iekārtu aizsardzības plāns saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 725/2004. Šī direktīva neattiecas uz militārām iekārtām ostās.

3. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā dalībvalstis nosaka katras ostas robežas, attiecīgi ņemot vērā no ostas aizsardzības novērtējuma iegūtos datus.

4. Ja dalībvalsts ir noteikusi, ka ostas iekārtas robežas Regulas (EK) Nr. 725/2004 nozīmē būtībā aptver visu ostu, attiecīgajiem Regulas (EK) Nr. 725/2004 noteikumiem ir prioritāte pār šīs direktīvas noteikumiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "Osta" ir jebkura noteikta sauszemes un ūdens teritorija, kuras robežas nosaka dalībvalsts, kur osta atrodas, un kurā ir tādas būves un aprīkojums, kas paredzēts komerciālo jūras satiksmes darbību veicināšanai.
2. "Kuģa/ostas saskarsme" ir mijiedarbība, kas notiek, kad kuģi tieši un nekavējoties ietekmē darbības, kas ietver personu un preču apriti vai ostas pakalpojumu sniegšanu kuģim vai no tā.
3. "Ostas iekārta" ir vieta, kur notiek kuģu/ostas saskarsme; tā atkarībā no konkrētā gadījuma ietver enkurvietas, uzgaidāmās piestātnes un piekļuvi tām no jūras.
4. "Ostu aizsardzības kontaktiestāde" ir katras dalībvalsts iecelta struktūra, ko Komisija un citas dalībvalstis var izmantot par kontaktpunktu un kas veicina un pārrauga šajā direktīvā noteikto ostu aizsardzības pasākumu piemērošanu un sniedz informāciju par to.
5. "Ostas aizsardzības iestāde" ir iestāde, kura ir atbildīga par aizsardzības jautājumiem konkrētajā ostā.

4. pants

Saskaņošana ar pasākumiem, kuri pieņemti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004

Dalībvalstis nodrošina, ka ar šo direktīvu ieviestie ostu aizsardzības pasākumi tiek cieši saskaņoti ar pasākumiem, kuri tiek veikti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004.

5. pants

Ostas aizsardzības iestāde

1. Dalībvalstis ieceļ ostas aizsardzības iestādi katrai ostai, uz kuru attiecas šī direktīva. Viena ostas aizsardzības iestāde var tikt iecelta vairākām ostām.

2. Ostas aizsardzības iestāde ir atbildīga par ostas aizsardzības plānu sagatavošanu un īstenošanu, pamatojoties uz ostas aizsardzības novērtējuma rezultātu.

3. Dalībvalstis par ostas aizsardzības iestādi drīkst iecelt "jūras satiksmes drošības kompetento iestādi", kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 725/2004.

6. pants

Ostas aizsardzības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ostām, uz kurām attiecas šī direktīva, veic ostas aizsardzības novērtējumus. Šādos novērtējumos pienācīgi ņem vērā dažādu ostas sektoru īpatnības un, ja dalībvalsts attiecīgā iestāde to uzskata par vajadzīgu, arī blakus esošo teritoriju īpatnības, ja tās var ietekmēt ostas aizsardzību, kā arī ņem vērā ostas iekārtu novērtējumus to robežās, kurus veic, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004.

2. Visus ostas aizsardzības novērtējumus veic, ņemot vērā vismaz sīki izstrādātās prasības, kas izklāstītas direktīvas I pielikumā.

3. Ostas aizsardzības novērtējumu var veikt atzīta aizsardzības organizācija, kā minēts 11. pantā.

4. Dalībvalsts apstiprina ostas aizsardzības novērtējumus.

7. pants

Ostas aizsardzības plāns

1. Ievērojot ostas aizsardzības novērtējumu rezultātus, dalībvalstis nodrošina, ka tiek izstrādāti, uzturēti spēkā un atjaunināti ostas aizsardzības plāni. Ostas aizsardzības plānos pienācīgi ņem vērā ostas dažādo sektoru īpatnības, un tajos ir iekļauti ostas iekārtu aizsardzības plāni to robežās, kas noteiktas, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004.

2. Ostas aizsardzības plāni katram atsevišķam aizsardzības līmenim, kā minēts 8. pantā, nosaka:

- a) procedūras, kuras jāievēro;
- b) pasākumus, kuri jāveic;
- c) darbības, kuras jāuzsāk.

3. Visos ostas aizsardzības plānos ņem vērā vismaz sīki izstrādātās prasības, kas izklāstītas II pielikumā. Atbilstīgos gadījumos un attiecīgā mērā ostas aizsardzības plānā it īpaši iekļauj aizsardzības pasākumus, kas jāpiemēro attiecībā uz pasažieriem un transportlīdzekļiem, kuri paredzēti uzvešanai uz jūras kuģiem, kas pārvadā pasažierus un transportlīdzekļus. Attiecībā uz starptautiskiem jūras satiksmes pakalpojumiem attiecīgās dalībvalstis sadarbojas aizsardzības novērtēšanā.

4. Ostas aizsardzības plānu var izstrādāt atzīta aizsardzības organizācija, kā minēts 11. pantā.

5. Dalībvalsts ostas aizsardzības plānus apstiprina pirms to īstenošanas.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka ostas aizsardzības plānu īstenošana tiek uzraudzīta. Uzraudzību saskaņo ar citām ostā veiktām kontroles darbībām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veiktas piemērotas mācības, ņemot vērā aizsardzības mācību pamatprasības, kuras uzskaitītas III pielikumā.

8. pants

Aizsardzības līmeņi

1. Dalībvalstis ievieš ostu vai ostu daļu aizsardzības līmeņu sistēmu.

2. Ir trīs aizsardzības līmeņi, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 725/2004:

- “1. aizsardzības līmenis” ir līmenis, kurā nepārtraukti jāuztur piemērotu aizsardzības aizsargpasākumu minimums,
- “2. aizsardzības līmenis” ir līmenis, kurā kādu laiku tiek piemēroti atbilstoši papildu aizsardzības aizsargpasākumi, darot to ar aizsardzību saistīta incidenta paaugstināta riska dēļ,
- “3. aizsardzības līmenis” ir līmenis, kurā piemēro vēl citus īpašus aizsardzības aizsargpasākumus uz ierobežotu laiku, kad ar aizsardzību saistīts incidents ir iespējams vai nav novēršams, kaut arī var būt neiespējami identificēt konkrēto mērķi.

3. Dalībvalstis nosaka katrā ostā vai ostas daļā piemērojamas aizsardzības līmeņus. Katrā aizsardzības līmenī dalībvalsts drīkst noteikt, ka atšķirīgās ostas daļās jāīsteno dažādi aizsardzības pasākumi atkarībā no ostas aizsardzības novērtējuma rezultātiem.

4. Dalībvalstis atbilstīgajai personai vai personām dara zināmu katrā ostā vai ostas daļā spēkā esošo aizsardzības līmeni, kā arī jebkādas izmaiņas tajā.

9. pants

Par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona

1. Attiecīgā dalībvalsts katrai ostai apstiprina par ostas aizsardzību atbildīgo amatpersonu. Katrai ostai, ja iespējams, ir atsevišķa par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona, taču, ja vajadzīgs, var būt kopēja par aizsardzību atbildīgā amatpersona.

2. Par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona veic kontaktpersonas pienākumus ar ostas aizsardzību saistītajos jautājumos.

3. Ja par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona nav par ostas iekārtas aizsardzību atbildīgā amatpersona saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 725/2004, viņu starpā nodrošina ciešu sadarbību.

10. pants

Pārskatīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vajadzības gadījumā ostas aizsardzības novērtējumus un ostas aizsardzības plānus pārskata. Tos pārskata vismaz reizi piecos gados.

2. Pārskatīšanas darbības joma ir attiecīgi 6. vai 7. pantā norādītā darbības joma.

15. pants

11. pants

Atzīta aizsardzības organizācija

Dalībvalstis šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem var iecelt atzītas aizsardzības organizācijas. Atzītām aizsardzības organizācijām jāatbilst IV pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem.

12. pants

Ostu aizsardzības kontaktiestāde

Dalībvalstis ieceļ kontaktiestādi attiecībā uz ostu aizsardzības aspektiem. Dalībvalstis var ostu aizsardzības aspektiem izraudzīties kontaktiestādi, kas iecelta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 725/2004. Ostu aizsardzības kontaktiestāde dara zināmu Komisijai to ostu sarakstu, uz kurām attiecas šī direktīva, un informē Komisiju par jebkurām izmaiņām minētajā sarakstā.

13. pants

Īstenošana un atbilstības pārbaude

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, lai nodrošinātu pietiekamu un regulāru ostas aizsardzības plānu un to īstenošanas pārraudzību.

2. Komisija sadarbībā ar 12. pantā minētajām kontaktiestādēm uzrauga, kā dalībvalstis īsteno šo direktīvu.

3. Šo uzraudzību veic kopā ar inspekcijām, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 725/2004 9. panta 4. punktā.

14. pants

Pielāgošana

Šīs direktīvas I līdz IV pielikumu var grozīt saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru, nepaplašinot šīs direktīvas darbības jomu.

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 725/2004.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

16. pants

Konfidencialitāte un informācijas izplatīšana

1. Piemērojot šo direktīvu, Komisija saskaņā ar Lēmumu 2001/844/EK, EOTK, *Euratom* ⁽¹⁾ pieņem atbilstīgos pasākumus, lai aizsargātu informāciju, uz kuru attiecas konfidencialitātes prasības un kura ir pieejama Komisijai vai kuru tai ir darījušas zināmu dalībvalstis.

Dalībvalstis pieņem līdzvērtīgus pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

2. Visiem darbiniekiem, kuri veic aizsardzības inspekcijas vai rīkojas ar konfidenciālu informāciju, kas saistīta ar šo direktīvu, ir jāiziet atbilstoša līmeņa aizsardzības pārbaude, ko veic dalībvalsts, kuras valstspiederīgais ir attiecīgais darbinieks.

17. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nodrošina efektīvu, samērīgu un preventīvu sankciju ieviešanu par to valsts noteikumu pārkāpšanu, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai.

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/94/EK, *Euratom* (OV L 31, 4.2.2005., 66. lpp).

18. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā 2007. gada 15. jūnijā. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Novērtējuma ziņojums

Vēlākais 2008. gada 15. decembrī un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija iesniedz novērtējuma ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, pamatojoties cita starpā uz informāciju, kas iegūta saskaņā ar 13. pantu. Minētajā

ziņojumā Komisija analizē, vai dalībvalstis ievēro šīs direktīvas prasības, kā arī veikto pasākumu efektivitāti. Vajadzības gadījumā tā iesniedz priekšlikumus papildu pasākumiem.

20. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm, kurās ir ostas, kā norādīts 2. panta 2. punktā.

Strasbūrā, 2005. gada 26. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

D. ALEXANDER

I PIELIKUMS

OSTAS AIZSARDZĪBAS NOVĒRTĒJUMS

Ostas aizsardzības novērtējums ir pamats ostas aizsardzības plānam un tā īstenošanai. Ostas aizsardzības novērtējums aptvers vismaz šo:

- svarīgo līdzekļu un infrastruktūras, ko nepieciešams aizsargāt, noteikšana un novērtēšana,
- iespējamo draudu līdzekļiem un infrastruktūrai un to iespējamības noteikšana, lai paredzētu aizsardzības pasākumus un noteiktu to prioritāti,
- pretpasākumu un procedurālo izmaiņu, kā arī to efektivitātes līmeņa attiecībā uz ievainojamības samazināšanu noteikšana, izvēle un prioritātes noteikšana,
- vājo punktu noteikšana, ietverot arī cilvēcisko faktoru infrastruktūrā, politikā un procedūrās.

Šim nolūkam novērtējumā vismaz:

- noteiks visas zonas, kuras ir svarīgas attiecībā uz ostas aizsardzību, tādējādi nosakot arī ostas robežas. Tas nozīmē arī ostas iekārtas, uz kurām jau attiecas Regula (EK) Nr. 725/2004 un kuru riska novērtējums kalpos par pamatu,
- noteiks aizsardzības jautājumus, kuri izriet no ostas iekārtu aizsardzības pasākumu un citu ostas aizsardzības pasākumu mijiedarbības,
- noteiks, uz kuriem ostas darbiniekiem to darbības dēļ augsta riska zonās attiecinās iepriekšējās darbības pārbaudes un/vai aizsardzības pārbaudes,
- ja nepieciešams, sadalīs ostu apakšzonās saskaņā ar aizsardzību ietekmējošu incidentu iespējamību. Zonas tiks vērtētas, ievērojot ne tikai to tiešās iespējas būt par potenciālu mērķi, bet arī to potenciālās pārejas lomas, ja par mērķi kļūst blakusesošās zonas,
- noteiks riska variācijas, piemēram – sezonāla rakstura,
- noteiks katras apakšzonas īpašās iezīmes, kā, piemēram, atrašanās vietu, pieejamību, elektroapgādi, sakaru sistēmu, īpašnieku un lietotājus, un citus elementus, kurus uzskata par svarīgiem aizsardzības jautājumos,
- noteiks potenciālos draudu scenārijus ostai. Visa osta vai konkrētas tās infrastruktūras daļas, krava, bagāža, cilvēki vai transporta iekārtas ostā var būt noteiktu draudu tiešs mērķis,
- noteiks draudu scenārija īpašās sekas. Sekas var atsaukties uz vienu vai vairākām apakšzonām. Jānosaka gan tiešās sekas, gan netiešās. Īpaša uzmanība jāpievērš cilvēku upuru riskam,
- noteiks aizsardzību ietekmējošu incidentu ķēdes iedarbības iespējamību,

- noteiks katras apakšzonas vājās puses,
- noteiks visus organizatoriskos aspektus, kuri nozīmīgi vispārējai ostas aizsardzībai, tostarp visu ar aizsardzību saistīto iestāžu sadalījumu, esošos noteikumus un procedūras,
- noteiks visaptverošas ostas aizsardzības vājās puses saistībā ar organizatoriskiem, normatīviem un procedūras aspektiem,
- noteiks pasākumus, procedūras un darbības, kas domātas, lai samazinātu kritiski vājās puses. Īpašu uzmanību pievērš pieejamības kontroles vai ierobežojumu nepieciešamībai un to izpildes līdzekļiem visā ostā vai konkrētā ostas daļā, tai skaitā pasažieru, ostas darbinieku vai citu strādnieku, apmeklētāju un kuģu apkalpju identificēšanai, prasībām uzraudzībai attiecībā uz zonām vai darbībām, kravas un bagāžas kontrolei. Pasākumi, procedūras un darbības būs saskaņā ar saskatīto apdraudējumu, kas var atšķirties katrā ostas zonā,
- noteiks, kā pastiprinās pasākumus, procedūras un darbības, aizsardzības līmeņa paaugstināšanas gadījumā,
- noteiks īpašas prasības attiecībā uz jau identificētiem aizsardzības aspektiem, tādiem kā “aizdomīga” krava, bagāža, bunkurs, pārtikas preces vai personas, nezināmas izcelsmes pakas, zināmas briesmas (piem., spridzeklis). Šīm prasībām izanalizēs nosacījumus lai noteiktu vēlamu rīcību – novērst risku vai nu uz vietas, vai pēc pārvešanas uz drošu zonu,
- noteiks pasākumus, procedūras un darbības, kas paredzētas, lai samazinātu vai mīkstinātu sekas,
- noteiks uzdevumu sadalījumu, tādējādi sekmējot pasākumu, procedūru un darbību attiecīgu un pareizu īstenošanu,
- pievērš īpašu uzmanību, pēc vajadzības, mijiedarbībai ar citiem aizsardzības plāniem (piem., ostas iekārtu aizsardzības plāniem) un citiem jau esošiem aizsardzības pasākumiem. Uzmanību pievērš arī mijiedarbībai ar citiem atbildes plāniem (piem., atbildes plāns naftas noplūdes gadījumā, ostas ārkārtas rīcības plāns, medicīniskas intervences plāns, plāns kodolkatastrofas gadījumā u. tml.),
- noteiks sakaru prasības, kas vajadzīgas, lai īstenotu pasākumus un procedūras,
- pievērš īpašu uzmanību pasākumiem, kas paredzēti, lai aizsargātu pret atklāšanu jutīgu aizsardzības informāciju,
- noteiks “vajadzības pēc informācijas” prasības visām personām, kas ir tieši iesaistītas, kā arī vajadzības gadījumā plašai sabiedrībai.

II PIELIKUMS

OSTAS AIZSARDZĪBAS PLĀNS

Ostas aizsardzības plāns nosaka ostas aizsardzības pasākumus. Tas būs pamatots uz ostas aizsardzības novērtējumā iegūtiem datiem un skaidri izklāstīs sīki izstrādātus pasākumus. Plānā būs ietverts kontroles mehānisms, kas ļauj, ja nepieciešams, veikt attiecīgus korektīvus pasākumus.

Ostas aizsardzības plāns tiks pamatots uz šādiem vispārīgiem aspektiem:

- noteikt visas ostas aizsardzībai svarīgās zonas. Atkarībā no ostas aizsardzības novērtējuma, pasākumi, procedūras un darbības var atšķirties katrā atsevišķā apakšzonā, jo dažās apakšzonās var būt nepieciešami spēcīgāki profilakses pasākumi nekā citās apakšzonās. Īpaša uzmanība jāpievērš apakšzonu mijiedarbībai, kā noteikts ostas aizsardzības novērtējumā,
- nodrošināt saskanību starp aizsardzības pasākumiem zonās, kurām ir atšķirīgas aizsardzības īpatnības,
- nodrošināt, kur nepieciešams, dažādu pasākumu iespējamību, ņemot vērā ostas dažādas daļas, mainīgus aizsardzības līmeņus un specifisko informāciju,
- noteikt organizatorisku struktūru, kura atbalsta ostas aizsardzības pastiprināšanu.

Pamatojoties uz minētajiem vispārīgiem aspektiem, ostas aizsardzības plāns piešķirs uzdevumus un noteiks darba plānus šādās jomās:

- pieejamības prasības. Dažās zonās prasības stājas spēkā tikai no brīža, kad aizsardzības līmeņi pārsniedz minimālo sliekšni. Visas prasības un sliekšņi būs visaptveroši iekļauti ostas aizsardzības plānā,
- personu apliecību, bagāžas un kravas kontroles prasības. Šīs prasības var attiekties uz apakšzonu un var arī neattiekties; prasības var attiekties pilnībā uz atšķirīgām apakšzonām un var arī neattiekties pilnībā. Personas, kuras ienāk vai atrodas apakšzonā, var tikt pakļautas kontrolei. Ostas aizsardzības plāns attiecīgi reaģēs uz datiem, kas iegūti no ostas aizsardzības novērtējuma, kurš ir instruments, ar kuru tiks noteiktas katras apakšzonas aizsardzības prasības katrā aizsardzības līmenī. Kad ostas aizsardzības nolūkiem tiks izstrādātas īpašas personas apliecības, tiks izstrādātas skaidras noformēšanas, lietošanas kontroles un šādu dokumentu atgriešanas procedūras. Šādās procedūrās ņems vērā ostas lietotāju konkrētu grupu īpatnības, kas pieļauj īpašus pasākumus, lai samazinātu pieejamības kontroles prasības negatīvo ietekmi. Kategorijās iekļaus vismaz jūrniekus, iestāžu ierēdņus, cilvēkus, kuri pastāvīgi strādā ostās vai apmeklē tās, ostā dzīvojošus iedzīvotājus un cilvēkus, kuri laiku pa laikam strādā ostās vai apmeklē tās,
- sakari ar ostas kontroles, bagāžas un pasažieru kontroles iestādēm. Plānam, pēc nepieciešamības, jānodrošina šo iestāžu informācijas un pārbaudes sistēmu, tai skaitā iespējamās pirmsierašanās pārbaudes sistēmu, saslēgšanās,
- procedūras un pasākumi, rīkojoties ar aizdomīgu kravu, bagāžu, bunkuru, pārtikas precēm vai personām, tai skaitā aizsardzības zonas noteikšana, kā arī risinot citas aizsardzības problēmas un ostas aizsardzības pārkāpšanas gadījumus,
- uzraudzības prasības apakšzonām vai apakšzonās veiktajām darbībām. Gan nepieciešamības pēc tehniskiem risinājumiem, gan pašu risinājumu pamatā būs ostas aizsardzības novērtējums,

- zīmes/norādes. Zonas ar jebkurām pieejamības un/vai kontroles prasībām būs pienācīgi apzīmētas un norādītas. Kontroles un pieejamības prasībās attiecīgi ņems vērā visus attiecīgos spēkā esošos tiesību aktus un praksi. Darbību uzraudzība norādīs attiecīgi, ja to pieprasa valsts tiesību akti,
- paziņojumi un aizsardzības pārbaude. Visu attiecīgo aizsardzības informāciju pienācīgi paziņos saskaņā ar aizsardzības pārbaudes standartiem, kas ietverti plānā. Ņemot vērā, ka noteikta informācija ir jutīga saistībā ar aizsardzību, paziņojumi pamatos uz “vajadzību pēc informācijas”, bet vajadzības gadījumā plānā tiks iekļautas procedūras attiecībā uz paziņojumiem, kas adresēti plašai sabiedrībai. Aizsardzības pārbaudes standarti veidos daļu no plāna, un to mērķis ir aizsargāt no nesankcionētas atklāšanas informāciju, kas ir jutīga saistībā ar aizsardzību,
- ziņošana par aizsardzības incidentiem. Lai nodrošinātu ātru atbildi, aizsardzības plāns noteiks skaidras prasības ziņot par ostas aizsardzību atbildīgajai amatpersonai par visiem aizsardzības incidentiem un/vai ostas aizsardzības iestādei,
- integrācija ar citiem profilakses plāniem vai darbībām. Plānā it īpaši noteiks integrāciju ar citām profilakses un kontroles darbībām, kuras ir spēkā ostā,
- integrācija ar citiem atbildes plāniem un/vai īpašu atbildes pasākumu, procedūru un darbību iekļaušana. Plānā sīki izskaidros mijiedarbību un koordināciju ar citiem atbildes un ārkārtas rīcības plāniem. Ja nepieciešams, risinās konfliktus un novērsīs nepilnības,
- apmācības un mācību prasības,
- ostas aizsardzības organizācijas un darba operatīvās procedūras. Ostas aizsardzības plānā detalizēti informēs ostas aizsardzības organizācijas par to uzdevumu sadalījumu un darba procedūrām. Tajā arī informēs par sadarbību starp amatpersonām, kas atbildīgas par, attiecīgi, ostas iekārtu aizsardzību un kuģu aizsardzību. Tajā īsumā skaidros ostas aizsardzības komitejas, ja tāda eksistē, uzdevumus,
- ostas aizsardzības plāna pielāgošanas un atjaunināšanas procedūras.

III PIELIKUMS

AIZSARDZĪBAS MĀCĪBU PAMATPRASĪBAS

Vismaz reizi katrā kalendārajā gadā, ar atstarpi ne lielāku par 18 mēnešiem, veiks dažādu veidu mācības, kurās var piedalīties par ostas iekārtu aizsardzību atbildīgās amatpersonas, piesaistot attiecīgās dalībvalstu iestādes, komersantu aizsardzības amatpersonas, vai par kuģu aizsardzību atbildīgās amatpersonas, ja iespējams. Pieprasījumus komersantu aizsardzības amatpersonām vai par kuģu aizsardzību atbildīgajām amatpersonām piedalīties kopīgajās mācībās izteiks, paturot prātā kuģa aizsardzību un uz tā veicamo darbu. Šādās mācībās pārbaudīs sakarus, koordināciju, resursu pieejamību un atbildi. Šīs mācības var būt:

- 1) pilnā mērogā veidotas vai veiktas dzīvē;
- 2) teorētiska simulācija vai seminārs; vai
- 3) apvienotas ar citām mācībām, tādām kā atbilde ārkārtas apstākļos vai citu ostu valsts iestādes noteiktās mācības.

IV PIELIKUMS

NOSACĪJUMI, KURIEM JĀATBILST ATZĪTAI AIZSARDZĪBAS ORGANIZĀCIJAI

Atzīta aizsardzības organizācija būs spējīga pierādīt:

- 1) kompetenci ostas aizsardzības attiecīgajos aspektos;
- 2) attiecīgas zināšanas par ostas operācijām, tostarp zināšanas par ostas modeli un uzbūvi;
- 3) attiecīgas zināšanas par citām aizsardzībai svarīgām operācijām, kas potenciāli ietekmē ostas aizsardzību;
- 4) spēju novērtēt iespējamās ostas aizsardzības apdraudējumus;
- 5) prasmi uzturēt spēkā un uzlabot ostas aizsardzības personāla kompetenci;
- 6) prasmi uzraudzīt personāla atbilstību visā turpmākajā laikā;
- 7) prasmi uzturēt spēkā attiecīgus pasākumus, lai izvairītos no aizsardzības jutīgas informācijas nesankcionētas atklāšanas vai pieejas tai;
- 8) zināšanas par attiecīgajiem valsts un starptautiskajiem tiesību aktiem un aizsardzības prasībām;
- 9) zināšanas par pašreizējiem aizsardzības draudiem un modeļiem;
- 10) spēju identificēt un atklāt ieročus un bīstamas vielas un ierīces;
- 11) spēju nediskriminējošā veidā atpazīt to personu īpašības un uzvedības modeļus, kuri var apdraudēt ostas aizsardzību;
- 12) zināšanas par paņēmieniem, kurus izmanto, lai apietu aizsardzības pasākumus;
- 13) zināšanas par aizsardzības un novērošanas iekārtām un sistēmām un to darbības ierobežojumiem.

Atzītai aizsardzības organizācijai, kura ir veikusi ostas aizsardzības novērtējumu vai šāda novērtējuma pārskatu, nav atļauts izstrādāt vai pārskatīt tās pašas ostas aizsardzības plānu.
